

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 91

Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública

Sessió 4, dimarts 30 d'octubre de 2018

Presidència del Sr. Raúl Moreno Montaña

TAULA DE CONTINGUT

Compareixença de la directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a informar sobre el procés de selecció d'un tècnic superior en dret a l'Ajuntament de Badalona	
357-00043/12	3
Compareixença de la directora general de Funció Pública per a informar sobre la recuperació de drets dels treballadors públics	
357-00083/12	25

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CPDAP

La sessió de la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública (CPDAP) s'obre a les quatre de la tarda i quatre minuts. Presideix Raúl Moreno Montaña, acompanyat del vicepresident, Alfonso Sánchez Fisac, i del secretari en funcions, Josep Riera i Font. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents els diputats Carmen de Rivera i Pla, Munia Fernández-Jordán Celorio, Dimas Gragera Velaz, Martí Pachamé Barrera, Javier Rivas Escamilla i Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, pel G. P. de Ciutadans; Anna Erra i Solà, Gemma Geis i Carreras i Teresa Pallarès Piqué, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Gemma Espigares Tribó i M. Assumpció Laïlla i Jou, pel G. P. Republicà; Àlicia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Xavier García Albiol, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, Mercè Antònia Garau i Blanes, i la directora general de Funció Pública, Pilar Sorribas i Arenas.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya davant la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública per a informar sobre el procés de selecció d'un tècnic superior en dret a l'Ajuntament de Badalona (tram. 357-00043/12). Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública. Compareixença.

2. Compareixença de la directora general de Funció Pública davant la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública per a informar sobre la recuperació de drets dels treballadors públics (tram. 357-00083/12). Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública. Compareixença.

El president

Senyors diputats, donem inici a aquesta Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública.

En primer lloc, hi ha alguna comunicació d'alguna substitució en algun grup parlamentari? (*Pausa.*) Sí, senyor diputat.

Vidal Aragonés Chicharro

Bona tarda a tots i totes. Gràcies, president. Sí, per comunicar la substitució de la senyora Sánchez Dipp, la meva companya Natàlia, per qui els parla, Vidal Aragonés.

El president

Molt bé. Alguna substitució més? (*Pausa.*) Senyor Dimas Gragera.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. La señora Carmen de Rivera, por el señor Javier Rivas.

El president

Molt bé.

Compareixença de la directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya per a informar sobre el procés de selecció d'un tècnic superior en dret a l'Ajuntament de Badalona

357-00043/12

Si no hi ha cap més substitució, procedim a l'inici de l'ordre del dia amb la compareixença de la directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya davant la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública per a in-

formar sobre el procés de selecció d'un tècnic superior en dret a l'Ajuntament de Badalona, la senyora Mercè Antònia Garau i Blanes. Gràcies per la seva compareixença.

Aquesta és una compareixença que va demanar el Grup Parlamentari Popular. Per tant, iniciarà el torn el subgrup parlamentari per un temps de cinc minuts. Senyor Albiol.

Xavier García Albiol

Sí; gràcies, senyor president. Senyora Garau, encantat de que avui estigui aquí. El motiu de la nostra petició de compareixença fa referència a que tingui a bé explicar-nos quins són els criteris de selecció que ha aplicat el Servei d'Ocupació de Catalunya a l'hora d'escollir els candidats per a una plaça de tècnic superior de dret a l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Badalona.

Si m'ho permeten, jo els en faré una mica de memòria de manera molt resumida. Estem parlant de la convocatòria d'una plaça, una plaça que es va convocar el dia 1 de març del 2018, una oferta pública de treball per cobrir la plaça de tècnic superior en dret a l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Badalona.

A partir d'aquí, tots els procediments em sembla que són normals. El SOC fa la publicació de l'oferta. Aquí tinc el document oficial on es diu què ha de fer la treballadora, i, entre altres requisits, diu: «Elaboració d'informes, inspecció i execució i control referits a un sector concret de l'activitat de l'organització de medi ambient i gestió. Requisits imprescindibles. Formació: llicenciatura o grau en Dret, nivell C de català.» Formació complementària que es demana? Entre altres, diu: «S'haurà de valorar com a preferent la formació en gestió pública, tot incloent els àmbits materials de la contractació administrativa les activitats de foment i intervenció administrativa i al medi ambient.»

Aquesta és l'oferta que es publica. I sembla, pel que tenim constància, que s'hi presenten un total de seixanta candidats que reuneixen, d'una manera o una altra, els requisits. Ho vull recordar: requisits essencials, llicenciatura o grau en Dret; requisits que no són imprescindibles però que són complementaris per a la plaça que s'ocupa, entre altres, doncs, el tema de la formació en medi ambient i contractació a l'Administració pública. Es presenten...

El president

Senyor Albiol, no..., era per presentar la compareixença. Vostè després tindrà els minuts...

Xavier García Albiol

Ah...

El president

...perquè pugui intervenir. Ho dic perquè no avanci, diguem-ne, el que hauria de ser la intervenció. Primer fem la compareixença...

Xavier García Albiol

D'acord.

El president

...però tenia vostè dret a tenir la paraula per presentar aquesta compareixença.

Xavier García Albiol

Doncs, molt bé. Demano disculpes, eh? En base, doncs, a aquesta convocatòria, ens agradaria que expliqués els criteris de selecció que aplica el SOC a l'hora d'escollir els candidats per a aquesta plaça en concret.

El president

Gràcies, senyor Albiol.

Xavier García Albiol

Gràcies –i disculpes.

El president

És el torn, per tant, ara sí, de la compareixença. Senyora Garau i Blanes.

La directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (Mercè Antònia Garau i Blanes)

Moltes gràcies i bona tarda, senyors i senyores diputades. Efectivament, el SOC va col·laborar en aquesta selecció per a l'Ajuntament de Badalona d'aquesta plaça d'una persona llicenciada en Dret, on, bé, l'oferta té tota una sèrie de característiques.

Però deixeu-me començar per situar una mica tot aquest procés, començant per parlar d'un conveni que tenim el SOC amb l'Ajuntament de Badalona, signat dia 7 d'abril del 2017, eh?, que estableix els termes d'aquesta col·laboració en processos de selecció i contractació en el marc d'unes mesures que va activar l'Ajuntament de Badalona per a incorporacions urgents en sectors municipals prioritaris, per a relleus, programes, etcètera, no?

Aleshores, en aquest acord, mitjançant l'oficina de treball del SOC, ens comprometem, com a servei públic d'ocupació, a fer recerca parametritzada de candidatures a la base de dades corporativa, que es diu SICAS, on tenim, diguéssim, totes les persones desocupades que hi tenim inscrites.

A més a més, ens comprometem a fer difusió de les ofertes presentades en l'àmbit de les oficines de treball i en l'àmbit del portal de Feina Activa –és un portal, diguéssim, que transcendeix l'àmbit territorial de Badalona–, si així es requereix per part de l'ajuntament, que diguin: «No, jo vull una candidata o un candidat que sigui de fora de..., vull dir, vull difondre l'oferta més enllà del municipi.»

També en aquest conveni ens comprometem a fer la preselecció de les candidatures, eh? És a dir, revisar els currículums i fer entrevistes presencials. Aquesta és una característica especial, perquè el SOC, les oficines de treball del SOC, normalment, fins aquí... O sigui, el que és fer la difusió de l'oferta i contactar amb candidats –és a dir, fer el *matching* i contactar amb els candidats– és molt usual; fer entrevistes forma part d'aquest conveni, és un servei especial que es presta a l'Ajuntament de Badalona.

Ens comprometem, en aquest protocol, en aquest conveni, a lliurar a l'Ajuntament de Badalona una relació d'aspirants preseleccionats per adequació al lloc per tal que l'Ajuntament de Badalona faci la seva selecció i contractació final de les candidatures.

I, finalment, també elaborem i lliurem un informe del resultat de la preselecció i hi indiquem que la relació final dels candidats enviats ha estat feta d'acord amb els paràmetres acordats en l'oferta i que s'ha presentat a l'oficina de treball per part del l'ajuntament.

Si anem concretament a aquesta oferta, que va ser presentada el mes de febrer del 2018..., com es va procedir, en el cas d'aquesta oferta? Primer de tot, es va fer el *matching*, eh?, per part de l'aplicació informàtica del SOC en funció dels paràmetres que es determinen a l'oferta que fa l'entitat, i a partir d'aquí es comprova que les candidatures, segons aquesta aplicació, tinguin el 100 per cent d'ajust als requisits que ha establert l'entitat, i es descarten els que no arriben al 100 per cent.

En aquest cas –jo ho recordo–, l'oferta establia com a requisits la formació de llicenciatura o grau en Dret; uns coneixements bàsics en l'àmbit d'organització, procediment i règim jurídic de les administracions locals; no s'exigia cap formació específica, si bé deia que s'hauria de valorar com a preferent la formació en gestió pública, incloent-hi els àmbits materials de la contractació administrativa, activitats de foment, intervenció administrativa i medi ambient, eh? Tot això era valorable.

També com a experiència era valorable... És important, eh?, distingir el que és requisit..., quan fem el *matching* nosaltres hem de mirar el que és exigit, requisit exigible, i el que és, diguéssim, valorable, no? Aleshores, un altre aspecte valorable era, bé, una experiència en administració pública; i no hi havia un mínim, eh?, una experiència mínima, però era valorable el treball com a lletrat, i es valoraven, per ordre de preferència, serveis prestats a l'Administració local, a l'Administració pública o al sector públic, i, en tercer lloc, l'exercici lliure de la professió al sector privat en l'àmbit del dret administratiu, eh?

Es demanava castellà i català; sexe, indiferent. Vull dir, era un contracte de relleu per una jubilació amb una jornada parcial del 75 per cent de la jornada.

Aleshores, en aquest cas concret, efectivament, hi va haver diferents candidatures. Jo aquí tinc..., vint-i-quatre, em sembla que me'n varen passar, candidatures que complien..., eh?, una vegada revisats tots els criteris. I, d'aquestes, que realment després s'ajustessin, en sortien quatre. En sortien quatre que, a més de la titulació, tenien, doncs, això, alguna experiència en administració local, en administració pública en general; català, castellà, etcètera, no?

Aleshores, què fem en aquest cas? Com a oficina de treball, es citen les persones que encaixen en l'oferta, es citen per a una entrevista aquestes quatre candidates. El primer que es fa és comprovar la documentació, és a dir, que la titulació oficial del grau, del certificat de català, etcètera..., tot això es comprova que estigui correcte. També es comproven documentalment els requisits, i després es comproven en l'entrevista els aspectes relacionats amb l'actitud, la disponibilitat –és a dir, està molt fixat, eh?–, puntualitat, forma de presentació a l'entrevista, interacció i participació en l'entrevista, utilització del llenguatge, disponibilitat, coneixement de l'entorn de la feina.

Aquesta comprovació, què passa?, que no sol discriminar si no és que hi ha un nombre molt superior de candidats al que realment s'ofereix en el lloc de treball. És a dir, quan l'oferta de feina..., suposem que té quatre candidats i en tenim quaranta que s'hi ajusten; hem de discriminar molt, amb aquesta entrevista. Si estan tres a u, doncs, ja és normal, eh? O sigui, el normal, en qualsevol procés de selecció, fins i tot si actuéssim com una empresa privada de selecció, seria que presentem la clàssica terna, no?

Per tant, tres, quatre candidats és freqüent, és normal, que els puguem, diguéssim, preseleccionar, perquè finalment l'entitat ocupadora –en aquest cas, l'Ajuntament de Badalona– tingui prou candidats per poder fer la seva selecció.

En aquesta oferta vàrem estudiar aquestes quatre persones i vàrem veure que una d'elles, que justament era la que presentava millor perfil, no tenia disponibilitat per ocupar el lloc de treball, ja que tenia una incompatibilitat per treballar a l'Administració pública, raó per la qual no va ser enviada com a candidata a l'ajuntament.

La resta de candidates sí que se varen enviar per fer la selecció per part de l'ajuntament. Totes elles, en major o menor grau, presentaven un ajust suficient no idoni; o sigui, no hi havia cap candidata que presentés un ajust del 100 per cent, que tingués tots els requisits valorables, eh? De fet, no n'hi havia cap que presentés el 100 per cent de requisits d'ajust, no?, però tot i així complien mitjanament bé. Per tant, es varen derivar a l'ajuntament tres candidates perquè l'ajuntament fes la seva selecció.

Jo crec que, per centrar, eh?, el que ha estat el procés... No me vull estendre més; en tot cas, respondria a les seves preguntes.

I, si l'hi sembla, president, acabo aquí.

El president

Gràcies, senyora Garau. Bé, és el torn dels grups parlamentaris. Val a dir que també m'han fet avinent alguns grups parlamentaris la possibilitat de poder fer preguntes sobre el SOC en general. Nosaltres..., bé, els he de comunicar que la com-

pareixença és per aquest tema, i, per tant, les preguntes i les intervencions s'han d'ajustar a aquest tema. La directora deté la compareixença, a més, en altres comissions, en les quals podrem parlar del funcionament habitual del SOC i dels dubtes que vostès en puguin tenir.

Ara sí, és el torn del grup proponent, el senyor diputat Albiol, per un temps de cinc minuts.

Xavier García Albiol

Sí; gràcies, president. Senyora Garau, dir que podria estar gairebé d'acord en tot el que ha apuntat, però sí que algunes puntualitzacions em semblen importants.

Al fil del que vostè apuntava, té sobre la taula –ens ha dit– vint-i-quatre currículums. Nosaltres..., la documentació oficial que tenim és que es van presentar un total de seixanta persones que reunien els requisits –això és un tema menor–, i entre elles van quedar tres finalistes, eh? Va quedar finalista una senyora, una noia que és llicenciada en Dret amb formació en contractació pública, tramitació pública i gestió pública, que actualment ocupa un lloc de treball a l'Ajuntament de Badalona, amb una experiència de vint anys a diferents departaments de l'ajuntament.

Una segona persona que és graduada en Dret i que en aquell moment estava cursant un màster en gestió i dret local a l'Escola d'Administració Pública de la Universitat de Barcelona, i la seva experiència laboral era en l'àrea d'ecologia urbana de l'Ajuntament de Barcelona.

I –oh, curiós– la tercera candidata és una senyora que és llicenciada en Dret i especialista en dret matrimonial i de la infància, i la seva experiència laboral es basa en l'exercici de l'advocacia en aquest àmbit, bàsicament.

O sigui, tenim dues persones que estan relacionades amb l'àmbit de l'Administració i, d'una manera o una altra, amb l'àmbit del medi ambient, i una tercera que està especialitzada..., que la seva experiència laboral és en l'àmbit del dret matrimonial. Doncs ens sembla molt bé.

La nostra sorpresa és quan, per part del SOC, aquesta persona, aquesta persona que no té cap tipus d'experiència en els àmbits del medi ambient ni de la contractació administrativa, és la primera que apareix en el llistat, i curiosament –i curiosament, eh?– aquesta persona és la parella del regidor de Medi Ambient de l'Ajuntament de Badalona, on ha d'anar aquesta persona a treballar.

Aleshores, en l'àmbit d'aquesta comissió, senyora Garau, la pregunta és molt fàcil: quins criteris segueixen vostès davant de seixanta peticions, seixanta currículums, per presentar una de les tres persones que no té cap tipus d'experiència en aquest àmbit –que no hi té cap tipus d'experiència.

Quin criteri segueixen també vostès a l'hora dels tres noms..., posar-la en el primer lloc? Perquè l'Ajuntament de Badalona argumenta que el criteri que segueixen per seleccionar aquesta persona és que, clar, vostès l'han posat la primera de la llista. És cert –és cert– que el conveni entre l'Ajuntament de Badalona i el SOC assenyala que enviarà tres candidats i serà l'Ajuntament de Badalona el que escollirà sobre aquests teòrics tres candidats, però la versió de l'Ajuntament de Badalona és que escullen aquesta persona perquè és la primera que vostès hi han posat.

I, després, una última qüestió, senyora Garau: de debò que entre els seixanta o entre els vint-i-quatre currículums que té sobre la taula no n'hi havia cap que s'ajustés més a aquest perfil que aquesta senyora que acaben vostès presentant? Que, ho repeteixo, eh?, la singularitat, des d'un punt de vista objectiu..., jo ja no parlo de si políticament és correcte o no, però és que, des d'un punt de vista objectiu, presenten una persona que no té cap tipus d'experiència en l'àmbit, quan les altres dues –eh?, ja li singularitzo en les tres finalistes–, doncs, sí que la reuneixen.

A nosaltres ens sembla que és poc presentable, aquest criteri de selecció. I l'hi haig de dir: creiem que hi ha, no sé per part de qui..., jo crec que per part seva, no, però jo crec que per part d'algú hi ha un interès, eh?, que la parella del regidor de Medi Ambient de Badalona pugui estar entre els tres finalistes. Perquè, si no, és que de debò que no ho entenc.

Una altra qüestió –i segurament no és motiu de debat en aquest àmbit, eh?– és si moralment és presentable que tu siguis regidor responsable d'una àrea, eh?, i es presenti la teva dona, i la teva dona passi a estar en aquesta àrea, d'advocada. Això és un altre debat que cada u hi pot tindre la seva opinió.

Però sí que li volíem plantejar aquestes preguntes, perquè a nosaltres ens sembla que tot això, amb relació a aquesta persona, és un xic escandalós.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn, per un temps màxim de deu minuts, del diputat senyor Gragera, pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. Muy buenas tardes. Nosotros éramos uno de los grupos que había comentado con el presidente con anterioridad si usted tendría a bien... En primer lugar, muchas gracias por venir a comparecer y aclararnos un poco más este asunto sobre el Ayuntamiento de Badalona. Éramos uno de los grupos que les había solicitado si podíamos dividir el tiempo y ceñirnos una parte del tiempo al asunto concreto de Badalona y después hacerle –nos acompaña la diputada Carmen de Rivera, que es nuestra portavoz en temas de trabajo– algunas preguntas, pues, con voluntad de conocimiento más que de fiscalización, porque en el tema que nos ocupa no gastaremos estos diez minutos, y era un tema más de economizar el tiempo que tenemos.

Está claro que en el caso que nos ocupa hay tres partes implicadas. En primer lugar, el Ayuntamiento de Badalona; en segundo lugar, la trabajadora, y, en tercer lugar, el SOC. Nosotros nos vamos a centrar en fiscalizar su acción, ya que usted es la que comparece.

Le queríamos hacer tres preguntas claras. La primera, si el procedimiento que se siguió siguió los pasos habituales y en base a criterios objetivos que podría seguir cualquier otro proceso; si usted no detectó ningún tipo de anomalía.

En segundo lugar, si cree usted que esta relación de parentesco –que es pública y notoria, que se ha dado hoy a conocer en medios de comunicación y que ahora ha repetido el señor Albiol– sería suficiente para anular este proceso de selección.

Y, en todo caso –yo sí que entiendo que quizás sí que podríamos estar hablando de que, mínimo, haya un conflicto de intereses–, si en algún momento del proceso de selección ha saltado alguna alarma o alguien ha comunicado que existía esta situación.

Y realmente subyace un problema de fondo, que es la contratación pública de muchas administraciones. Nosotros creemos que los procesos de selección deben ser más transparentes y más basados en mérito y capacidad, y en esta línea estamos presentando propuestas tanto en la administración que nos compete como en muchos ayuntamientos. Durante este debate nosotros presentamos también en el Ayuntamiento de Badalona una moción precisamente para que los procesos de selección fuesen más transparentes en esa administración.

Si usted tiene a bien contestarnos estas preguntas, arrojaremos luz al asunto, y quizás en la réplica haremos alguna valoración más.

Entiendo que nos debemos ceñir en exclusiva a este asunto, ¿verdad?, no la podemos interpelar por nada más. (*Veus de fons.*) De acuerdo.

Pues muchas gracias por venir, y gracias por su tiempo.

El president

Bé, ara canviarem... El senyor vicepresident passarà a presidir la Mesa, perquè jo me n'aniré a fer la intervenció.

El vicepresident

Gracias, diputado. Bueno, por un tiempo de diez minutos, tiene la palabra, por el Grupo Socialistas i Units per Avançar, el señor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Moltes gràcies, vicepresident. Bé, doncs, agrair la compareixença de la senyora Garau i la claredat, a més, de la seva exposició, que ha posat en dubte, entre altres coses, la versió donada en aquells moments pel mateix grup de govern de l'Ajuntament de Badalona, format per Guanyem Badalona, Esquerra-Avancem i Iniciativa. I, en tot cas, doncs, retornen les sospites als procediments pels quals finalment l'Ajuntament de Badalona va decidir contractar la parella d'un regidor en comptes de dues persones seleccionades també pel SOC.

Hi han quatre temes fonamentals que jo voldria posar sobre la taula. El primer, la nefasta gestió de personal de l'anterior govern de Badalona. En els processos de selecció de l'Administració pública, tant l'Ajuntament de Badalona com la majoria d'ajuntaments –o molts d'ells– sovint requereixen el SOC, doncs, per fer aquesta tasca de cribratge entre la seva bossa de demandants de feina, no? I normalment la majoria d'ajuntaments acudeixen al SOC quan han esgotat la seva llista d'espera, que es configura, doncs, a través d'un procés de selecció per a una plaça o un perfil professional determinats, no?

De fet, els sindicats de l'Ajuntament de Badalona s'han queixat sovint de l'«abús», entre cometes, que es fa en aquest cas del SOC, atès que existeix aquest conveni, no tant perquè considerin que aquest fa una tasca interessada, sinó perquè no es feien les convocatòries necessàries per part de l'ajuntament que els permetessin tenir una llista d'espera per cobrir eventualitats.

Des de gener del 2017 es va fer ús d'aquest mecanisme en setanta-set de les cent cinquanta contractacions que es van fer. I, a més, la plaça que finalment va ocupar la persona seleccionada per l'ajuntament era per cobrir un vacant per jubilació parcial d'un tècnic superior de l'Àrea de Medi Ambient i Comerç, i, per tant, una vacant per jubilació és perfectament previsible i no necessàriament s'hauria d'haver fet ús del SOC per cobrir-la, sinó convocar, doncs, un concurs públic per poder proveir la plaça amb el temps d'antelació necessari.

Per tant, la manca de previsió i la nefasta política de personal que afecten encara avui l'Ajuntament de Badalona –que està molt interessat en endreçar-ho– van ser, jo crec, una part important de les conseqüències que es van succeir en aquell moment.

Un altre dels punts que voldria fer és..., bé, doncs, aquesta declaració que va fer el mateix ajuntament acusant el SOC per no fer-se responsable d'una decisió –el mateix govern de Badalona– jo crec que hauria de provocar, si finalment és així, la mateixa dimissió política d'alguns dels seus representants, no? Que l'equip de govern, que el màxim responsable polític de les polítiques de recursos humans, el senyor Téllez, volgués fer creure que el SOC selecciona per ordre de prioritat les persones que han de ser contractades, doncs, és com a mínim vergonyós.

L'acord no escrit pel que l'ajuntament sempre contractava la primera persona seleccionada pel SOC és, si més no, una irresponsabilitat que va en contra, jo crec, de la igualtat de mèrits i capacitats en la selecció del personal que ha de treballar en la mateixa Administració pública. Els mateixos ajuntaments poden establir quin és el mecanisme per decidir la contractació del personal. Em sembla lògic que sigui una decisió consensuada entre la mateixa direcció de recursos humans i les necessitats del servei on aquesta persona desenvoluparà la seva feina,

no?, a partir de les valoracions dels currículums o a través d'un tribunal de contractació. Sigui com sigui, el criteri utilitzat per l'ajuntament va ser de tot menys transparent.

Després, triar un perfil que no s'ajusta als criteris que el mateix ajuntament demanava per cobrir la plaça, no? Tot i que el SOC va incloure la senyora que finalment va ser seleccionada per cobrir aquest lloc de treball, quan es comparen els currículums –abans ho hem vist– sorgeixen dubtes raonables de les raons per les quals l'ajuntament va decidir-se definitivament per ella.

I, per tant, una de les preguntes que voldríem fer a la senyora Garau és justament quines van ser les raons per tal d'incloure aquest currículum, vist que hi havia algunes contrarietats entre el que es demanava i finalment el que tenia aquesta aspirant en el seu currículum, no? Es requeria coneixement bàsic de l'organització, del procediment i del règim jurídic de les administracions públiques, i es prioritzava, tot i que no s'exigia com a preferent, la formació en contractació administrativa. El lloc no requeria una experiència mínima, tot i que havia de prevaldre en la valoració haver ocupat llocs de treball en altres ajuntaments davant de l'experiència en el sector públicoprivat.

Aquests requeriments no es veien reflectits, com deia abans, en el currículum de la senyora seleccionada, ja que mai va treballar a cap ajuntament i els postgraus cursats no tenien res a veure amb la plaça que ocupa. Altres aspirants sí que havien treballat a l'ajuntament –algunes a l'Ajuntament de Barcelona– en la tramitació d'expedients, en la redacció de recursos i en l'assessorament jurídic. Hi insisteixo, no s'explica tècnicament tampoc la decisió de l'ajuntament, però tampoc la decisió del SOC d'incloure aquest currículum en la preselecció.

I, finalment, la necessitat de transparència i ètica dels representants públics. No es pot permetre que un càrrec públic decideixi, amb tots aquests dubtes, contractar la seva dona per fer d'advocada justament en la Regidoria de Medi Ambient de què era responsable el seu marit, el senyor Mañas. Ni la senyora seleccionada treballava amb anterioritat a l'ajuntament ni el seu currículum s'ajusta a les necessitats de la plaça. Tot sembla indicar que la seva relació personal podria haver estat determinant per a la seva contractació, amb tot un equip de govern en connivència, o en silenci, davant aquesta situació.

El Ple de Badalona, fruit de la moció aprovada fa uns mesos per l'ajuntament, ara sí, amb el canvi de govern, posarà en marxa el proper 15 de novembre la comissió que ha d'investigar aquesta contractació i d'altres que es van fer durant períodes anteriors.

El presumpte «enxufisme» a l'Ajuntament de Badalona..., la claredat en els processos de selecció han de ser claus i exigibles a tots els representants polítics, per ètica, per transparència. Aquells que es dediquen sovint a donar lliçons també de la nova política no poden, a les primeres de canvi, fer exactament allò que criticaven, perquè s'ha de donar la cara i s'han de depurar responsabilitats polítiques que es derivin d'aquests fets, que, si es comprovessin en aquesta comissió d'investigació, haurien d'acabar amb la dimissió dels càrrecs polítics que hi van participar.

No estem parlant de la carrera professional d'una persona que es vegi aturada per la dedicació política de la seva parella, no; si aquesta contractació s'hagués fet amb transparència, amb les valoracions curriculars acurades, no hi tindríem res a dir. Però que la primera reacció de l'anterior govern de Badalona fos tirar les culpes al SOC per contractar la parella d'un regidor no és de rebut i és èticament i políticament bastant inacceptable.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gracias, diputado. Ahora es el turno del Grupo Parlamentario de Catalunya en Comú Podem. Tiene la palabra, por diez minutos, el señor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, directora general, per compareixer avui aquí. M'agradaria iniciar la meua compareixença fent potser una reflexió més general. Quan nosaltres i quan els companys de la CUP guanyem un ajuntament, ho fem amb un compromís de regeneració institucional, i és en aquest compromís en el que s'emmarca el conveni de col·laboració amb el Servei d'Ocupació de Catalunya.

Jo crec que hem viscut durant molts anys..., i és curiós que siguin el Partit Socialista i el Partit Popular els que hagin fet les intervencions com les han fet avui, perquè venim d'una tradició clientelar en les administracions públiques intolerable. I precisament per evitar que això es reproduïxi i per minimitzar en la mesura del possible els espais d'arbitrarietat en la selecció de treballadors es va fer un conveni de col·laboració amb el SOC que consisteix precisament en que sigui el SOC i no l'ajuntament qui faci el procés de selecció dels candidats.

Jo crec que a algú li molesta que hi hagi candidats que passin els processos de selecció. Suposo que el fet de que el SOC revisi que els currículums i els estudis que es posen en el *curriculum vitae* dels candidats siguin vàlids i no siguin inventats, com els del secretari general del Partit Popular, té alguna cosa a veure amb aquesta desconfiança en la meritocràcia.

Jo crec que del que estem parlant avui és de que l'Ajuntament de Barcelona va externalitzar al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya el procés de selecció, i crec que això és una bona notícia. Crec que els ajuntaments, dins de les seves possibilitats, han de facilitar concursos transparents i han de facilitar que els processos de selecció s'allunyin dels càrrecs públics dels ajuntaments, i, per tant, que es facin sobre criteris tècnics i sobre criteris administratius.

El conveni de col·laboració, que és públic a la web –ho dic per als que reclamen transparència–, diu en la seva part tercera: «Compromisos del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies mitjançant el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya: fer la preselecció de les candidatures, revisant currículums i fent entrevistes presencials» –crec, a més, que la realització d'entrevistes presencials pot ser un dels elements on la puntuació sigui més arbitrària, més difícilment justificable, que l'exigència curricular, i crec que és bo que les faci el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya– «i lliurar a l'Ajuntament de Badalona una relació d'aspirants preseleccionats per adequació al lloc per tal que l'Ajuntament de Badalona pugui fer la selecció i contractació final de les candidatures». I en tercer lloc: «Elaborar i lliurar un informe del resultat de la preselecció indicant que la relació final de candidats enviats ha estat d'acord amb els paràmetres acordats a l'oferta d'ocupació.»

Jo crec que molesta que hi hagi administracions públiques que confiïn en el Servei Públic d'Ocupació i no confiïn en l'arbitrarietat del poder per fer els processos de selecció tècnica als ajuntaments.

Veiem amb preocupació, jo crec, aquests dies com les *fake news* intervenen en els processos polítics democràtics, i crec que tenim la sensació de que a vegades mirem més enfora que endins quan parlem de *fake news* i quan parlem de l'ús de la mentida com a arma política. Quan, a més, ve del partit més corrupte d'Europa... Hi ha una dita castellana, que és: *Cree el ladrón que todos son de su condición*, que crec que ens hauríem d'aplicar.

Jo tinc poques preguntes, perquè crec que la seva intervenció –i havent llegit el conveni de col·laboració– ha sigut prou clara, però n'hi faré tres. Creu que el fet que el SOC, el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, s'encarregui del procés de preselecció –cosa que vostè ha indicat que no es fa habitualment– dificulta més l'arbitrarietat en la contractació pública dels ajuntaments?

La segona: considera que el fet que el SOC indiqui també la relació final dificulta l'arbitrarietat en la contractació pública dels ajuntaments?

La directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya

Pot repetir aquesta segona?

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí: considera que el fet que el SOC indiqui també la relació final –com diu en el seu conveni– dificulta també l'arbitrarietat en la contractació pública dels ajuntaments?

I la tercera, que jo crec que és obligatòria: si considera vostè que el procés s'ha adequat a dret amb normalitat o si consideren vostès que van rebre pressions des de fora del Servei Públic d'Ocupació per dur a terme la preselecció.

Jo crec que aquests tres elements són clau en el tema que ens ocupa. Agrair-li la seva presència i lamentar que la facin comparèixer com a arma de campanya electoral i no per parlar del Servei Públic d'Ocupació, que crec que és el que correspondria.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Per un temps màxim de cinc minuts, el senyor Vidal Aragonés.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. Nosaltres no sabem si hi ha algú que està de precampanya o preconstituïnt prova per a algun judici. La transparència sempre ha de ser, això sí, benvinguda. I hi ha alguna qüestió que és prèvia fins i tot al conveni amb el SOC que no s'hi ha fet referència, que és que quan un equip de govern arriba a l'Ajuntament de Badalona es troba que per a tota una sèrie d'activitats, doncs, no hi ha ni tan sols bossa. Ràpidament es posa en marxa bossa per a administratius i per a auxiliars, però no hi ha la possibilitat en aquell moment de donar una resposta ràpida per constituir bossa per al que serà aquella contractació.

Es fa un conveni amb el SOC. El conveni amb el SOC és per cobrir situacions d'incapacitat temporal, vacants i jubilacions parcials –que, per cert, després preguntarem si realment era una jubilació parcial o no era una jubilació parcial, perquè s'ha introduït algun element...– i, com a criteri del conveni, es diu d'una manera molt clara que hi haurà propostes per part del SOC, tres propostes, i que, de les tres propostes, el criteri serà fer la contractació de la primera.

Per tant, recordem que estem parlant d'un ajuntament, el de Badalona, que en un moment determinat, per una dificultat tècnica, pel fet de trobar-se amb un nou govern, demana a una institució que té competències sobre la matèria, que és el SOC, que faci aquest procés de selecció: que li doni, evidentment, tres candidats o candidates, i que triarà el primer o la primera, com s'ha fet en totes les contractacions que han passat pel SOC.

Ens diu la senyora directora a la seva compareixença avui: primer, recerques, SICAS, difusió i preselecció. Per tant, primera part del procés que nosaltres considerem que és ajustada a dret.

Segona, es fa el *matching*, i ens diu: «Cent per cent. Exigible: dret i organització i procediments d'organitzacions locals; valorable: serveis al sector públic, exercici lliure de la professió d'advocat o d'advocada i especialitat o coneixement del dret administratiu.» Entre allò exigible i allò valorable evidentment hi ha elements que s'han de tenir en diferent consideració –allò exigible és mínim, i allò valorable són criteris–, i, per tant, si aquella senyora que es presenta al procés tenia lliure exercici, doncs, es valorarà oportunament.

Després, hi ha hagut un moment que ens ha semblat que la senyora directora feia referència a contractes relleu, i ens agradaria que aclarís si és així o no és així, que aquesta contractació és per contracte relleu. Perquè, si fos de contracte

relleu, del que estem parlant és d'un lloc de treball temporal que pot anar de mesos a com a màxim cinc anys, i, per tant, seria del que estariem discutint aquí ara, d'una plaça que com a màxim és per a cinc anys, i crec que té la seva importància.

Ens parlava, des de l'inici, de seixanta. I ens explica amb quina fórmula s'arriba a vint-i-quatre i per què al final n'acaben quedant quatre. I, de quatre, se'ns diu d'una manera molt clara que hi ha una senyora o un senyor –no ho sabem– que té una incompatibilitat per treballar amb l'Administració pública; per tant, no pot estar entre els quatre i en queden tres. I, dels tres que queden, evidentment, hi ha una selecció ordenada segons els criteris de la convocatòria que ningú ha qüestionat, com a mínim fins a l'actual moment, i es passa el llistat a l'Ajuntament de Badalona. I l'únic que fa l'equip de govern de l'Ajuntament de Badalona és ratificar la primera persona.

Mirin, estem molt habituats i habituades a veure diferents processos de contractació en l'Administració pública, en l'Administració local. Nosaltres hem de dir que tant de bo tots fossin d'aquesta manera; de veritat, eh?, tant de bo.

Preguntes que fem a la senyora directora: algú ha denunciat irregularitats sobre aquest procés de selecció?

Segona pregunta: algú ha impugnat aquest procés de selecció? Perquè si hi hagués hagut frau, suposem que la resta de candidats o de candidates l'haguessin vist i haguessin impugnat aquest procés de selecció.

Tercera pregunta: hi ha hagut algun element extraadministratiu, és a dir, extraordinari al procés de selecció, que en tinguin coneixement o l'àrea del SOC o la directora del SOC, a fi i efecte de que puguem valorar altres elements?

I quarta pregunta: hi ha alguna impugnació del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Badalona i el SOC amb relació a aquest procés de selecció?

I una última reflexió, i ho vull dir amb el màxim respecte: els partits que avui aquí han estat qüestionant que hi hagi una senyora que guanya un procés de selecció i pel fet de que el seu marit sigui regidor a l'ajuntament on ella haurà de treballar... (*veus de fons*) –ho han estat qüestionant–, sortiran públicament a dir que per les seves famílies, pels seus familiars, tot el seu partit renunciarà a treballar a l'Administració pública? Ho esperem; no únicament que ho diguin, sinó que ho facin efectiu.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula el senyor diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Agrair a la directora general del SOC, la senyora Garau, que avui ens acompanyi en aquesta comissió. Nosaltres vam votar favorablement a la seva compareixença perquè consideràvem que, en un exercici de transparència, era important que avui fos aquí i explicar-se aquí en el Parlament. I, per tant, vam donar suport a aquesta compareixença, tot i saber, també, el sentit que tenia aquesta mateixa compareixença. Perquè, de fet, avui és la primera vegada que veiem algú del PP a la Comissió de Polítiques Digitals. És la primera vegada que veiem el senyor Albiol a la Comissió de Polítiques Digitals –se li ha despertat l'interès de cop– i, a més ve molt ben acompanyat, per cert.

Sobre aquesta qüestió, em sembla que ja s'ha exposat amb força claredat quin és el procediment que es va seguir. I, com bé s'ha dit anteriorment, aquest procediment, doncs, és un procediment típic i molt ben fet; per tant, sense cap ombra de dubte. Es vol situar en un espai de dubte per qüestions que a mi se m'escapen, però segurament són qüestions que tenen molt a veure amb la dinàmica política de la mateixa ciutat de Badalona i amb la proximitat d'unes eleccions municipals on el mateix..., un dels candidats que s'hi presenten està avui aquí assegut al nostre costat com a diputat d'aquesta cambra.

Em sembla que és prou evident que si per als vint-i-quatre candidats se segueix tot el procediment adequat a partir dels criteris determinats pel mateix òrgan que vol executar la contractació, que en aquest cas és l'ajuntament, i es fa amb criteris de clara objectivitat a partir d'un *matching*, i aquest *matching* fa una selecció del 100 per cent –del 100 per cent, no del 95, sinó del 100 per cent–, després se segueix un procediment de compatibilitats on es detecta que hi ha una incompatibilitat i, per tant, finalment es va a un procés de selecció i s'entrega finalment una terna de candidats a l'ajuntament, i l'ajuntament, doncs, acaba determinant quin és el perfil que més s'hi adiu, el procediment és totalment net i transparent –totalment net i transparent.

D'altra banda, a nosaltres hi ha altres qüestions sobre el tema que sí que ens fan reflexionar, i una és la figura del conveni amb l'Ajuntament de Badalona. Vostè ha fet referència a aquest conveni, que és un conveni que, si no m'erro, es va signar el 2017, i li volíem preguntar per què se signa aquest conveni, quins són els motius pels quals l'Ajuntament de Badalona signa un conveni amb el SOC.

I, d'altra banda, també, nosaltres som plenament conscients de que el SOC no és pas la primera vegada que treballa amb l'Ajuntament de Badalona, i som conscients de que hi han hagut vint-i-set llocs de treball que s'han cobert només durant el 2017. Casualment –casualment– avui venim a parlar d'un, però hi ha vint-i-set llocs de feina que lògicament el seu procediment ningú el posa en dubte –ningú el posa en dubte. Per tant, la segona pregunta que li volem fer a la senyora Garau és: quantes ofertes de feina ha gestionat el SOC en aquest conveni amb l'ajuntament?, si és aquesta xifra o si, en canvi, és una altra de més elevada.

Per què tenim interès en això? Doncs perquè ja va sortir una notícia, que va ser publicada, d'un informe de la Universitat Pompeu Fabra que afirmava que els procediments que s'havien seguit a l'Ajuntament de Badalona previs a aquesta administració que hi ha ara o anterior a la que hi ha ara, millor dit, doncs, no havien estat clars –no havien estat clars. I que, per tant, davant d'una situació de manca de transparència evident i clara, doncs, algú pren alguna decisió.

I en el marc de buscar en tot moment que la contractació pública –i, en aquest cas, en llocs de treball públic– compleixi tots els requisits necessaris, que són lliure competència i igualtat d'oportunitats per a tothom a partir dels criteris que es determinin, doncs, calia posar-hi molt d'accent per fer que aquest informe canviés definitivament el tarannà d'aquella administració.

Per tant, nosaltres tenim molt clar que el procediment del SOC ha estat l'adequat. Les seves explicacions han vingut a refermar, en efecte, que aquest procediment no és únic, sinó que se'n fan moltíssims –moltíssims– al llarg de l'any, i que avui venim a parlar només d'un cas, que casualment té molt de polític i molt poc de tècnic, i que vol posar l'ombra del dubte sobre una situació que en cap cas en té. Per tant, és molt important que avui estigui vostè aquí per treure totes les boirines i totes les ombres que volen posar sobre aquesta casuística.

I també m'afegeixo –i amb això ja acabo aquesta intervenció– a la mateixa qüestió, a la mateixa pregunta que el company de la CUP ha formulat anteriorment, que és: hi ha algú que hagi impugnat aquest procediment? Hi ha algú que ho hagi fet? El SOC té constància que s'hagi impugnat aquest procediment?

Perquè si no hi ha ningú que hagi impugnat aquest procediment, és evident el que estem fent aquesta tarda –és molt evident, el que estem fent, eh?–, és politiqueria i de la barata. I em sembla que aquesta cambra no està per fer politiqueria i de la barata, perquè tenim molta feina i molt important a fer.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per un temps màxim de deu minuts, té la paraula la diputada Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Sí. Hola, bona tarda, president; bona tarda, senyora Garau, gràcies per estar avui aquí. Nosaltres també vam votar a favor de la seva compareixença. La veritat és que és el primer dia que el senyor Albiol el veiem aquí, i jo li recordaria que si tan preocupat està per aquesta transparència, doncs, miri, recordar-li la Constitució, l'article 155.4, que declara que és incompatible el desenvolupament de funcions directives en un partit polític o en un sindicat, no?... , perquè, clar, nosaltres vam tenir un president del Tribunal Constitucional proposat per ells que havia estat militant del Partit Popular, no? Per tant, una certa coherència, li demanaríem, no?

Segon, en qualsevol procés de selecció a l'àmbit de la Administració pública regeix l'article 103, que és el principi de mèrit i capacitat; regeix la Llei de funció pública, que estableix, doncs, els principis de transparència, de publicitat, d'imparcialitat, de professionalitat. Vostè ha anat descrivint el procés administratiu, no?, de funció pública, que vostès van dur a terme; crec que és ajustat. Jo crec que vostè ha fet èmfasi també, quan feia referència a que no hi havia cap candidat al 100 per cent..., perquè és veritat que en qualsevol procés de funció pública no es pot garantir que el 100 per cent d'aquells requisits –es diferencien requisits de mèrits–..., diguem-ne, doncs, s'hi ajustin al 100 per cent.

El que sí que s'ha de garantir en qualsevol administració pública..., i els meus companys diputats en part ja han explicat les dificultats que havia tingut l'ajuntament, la inexistència d'una borsa de treball, etcètera, doncs, jo crec que vostè ha explicat bé aquest procediment, no?, i quines eren les condicions.

Jo les preguntes que li faria..., seria bàsicament quines garanties, diguem-ne, d'abstenció, de recusació, de conflicte d'interessos, es podrien produir.

També li diria..., clar, vostès han apuntat que hi ha aquesta relació entre un regidor i aquesta persona que va adquirir aquest contracte, no?, aquest contracte de lloc..., si en algun lloc està prohibit, diguem-ne, si incompleix alguna normativa específica, si aquest regidor va intervenir directament en el procés de selecció.

I també recordaria que vostès han fet referència, alguns diputats, a aquests requisits específics, no? La doctrina que hi ha és la clàssica del Tribunal Constitucional, que diu que en matèria de funció pública els requisits i les preferències han de ser de caràcter general, de caràcter abstracte, no poden ser *ad personam*. En aquest cas, a mi m'hagués preocupat, de la descripció que vostè ha fet, que aquesta persona que va adquirir aquest contracte, doncs, carai..., que de la descripció del seu lloc de treball hi hagués hagut una característica concreta, diguem-ne, pensada per a aquesta persona, però és que crec que era completament la situació al revés. I crec que aquesta és una doctrina clara que en matèria de funció pública, quan ens trobem unes circumstàncies, no?... , màster en gestió pública per la universitat de no sé què, ta-ta-ta, que ja veus el nom i el cognom, llavors sí que poden saltar les alarmes. Però em sembla que en aquest cas no es donava, aquesta circumstància.

I, finalment, també repeteixo la pregunta del company de la CUP i del company d'Esquerra Republicana: escolti'm, si aquí hi ha hagut alguna irregularitat, s'ha impugnat això a la via penal si creuava la línia de la irregularitat administrativa? S'ha impugnat en la jurisdicció contenciosa administrativa? Perquè, en aquest cas, tot i ser un contracte laboral, com que és accés a la funció pública regeix la jurisdicció contenciosa.

Aquestes serien les meves preguntes. I moltes gràcies.

El president

Gràcies. Ara, per contestar, és el torn de la senyora Garau.

La directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya

Bé. Moltes gràcies per totes les intervencions, que em permetran explicar una mica més a fons, d'una banda, quin és el paper del SOC; d'una altra, entrar més en

el procediment i en les característiques d'aquestes persones, i, bé, anar responent. He anat apuntant; aniré responent una mica en l'ordre del que he anat apuntant.

Les primeres observacions que m'han fet, amb relació a les tres persones proposades pel SOC..., en aquest sentit, jo no entraré en la qualificació..., o sigui, jo no puc desqualificar els nostres tècnics del SOC en el seu judici sobre el grau d'adequació d'una candidata o d'una altra. Vull dir, això no ho faré, perquè trobo que és entrar, diguéssim, a posar en dubte la seva professionalitat, que jo no vull posar en dubte de cap manera.

Dit això, és evident que, clar, havent de venir aquí, sí que li he pegat una mirada. Aleshores, permeti'm que discrepi una mica, senyor Albiol, sobre el grau d'adequació, si eren només aquests tres o n'hi havia més o... Jo li he pegat una mirada, i realment el grau d'adequació de la resta de candidats..., a més, hem de tenir en compte que hi ha aspectes que no són només curriculars, sinó de disponibilitat real d'accedir en aquell lloc de feina; doncs, eren..., jo els defensaria..., si jo fos la tècnica de selecció, crec que tindria elements per defensar-los, no?

Se varen presentar tres candidatures, o tres candidates, amb unes puntuacions que són un vuit, un set i un set –és a dir, notable. O sigui, primera, no hi ha cap ordre en el sentit..., quan el SOC presenta unes candidatures, aquella puntuació no està ordenada en el sentit de dir a l'ajuntament: «Vostè s'ha de quedar la primera o la candidata que té més puntuació.» Això, d'una banda, eh?, perquè enlloc està escrit, al conveni.

I aquí també aprofit per contestar una altra de les intervencions d'un diputat. El conveni en cap cas diu que l'ajuntament hagi de triar la persona que nosaltres lliurem amb més puntuació, eh? Aquí simplement diem que estem obligats a lliurar a l'ajuntament una relació d'aspirants preseleccionats per l'adequació al lloc per tal que l'ajuntament pugui fer la selecció i contractació final de les candidatures. Per tant, nosaltres el que fem és una feina d'avaluació, i no confonguem avaluació amb selecció. Crec que és important diferenciar aquests dos aspectes.

Per una altra banda, una puntuació de set o vuit realment..., en una puntuació que no és d'un test psicotècnic, una mesura estrictament que poguéssim anar a aplicar uns criteris de fiabilitat i vàlidesa, com podria ser un examen, sinó que realment és una valoració curricular i una valoració d'entrevista que està pautaada, evidentment, està puntuada..., però una diferència d'un set o un vuit, diguéssim, no és significativa, eh?, un més/menys u sobre deu no és en absolut significatiu.

D'altra banda, dir-li que la primera candidata, sí, tenia..., o sigui, una de les candidates treballava a l'ajuntament, però com a auxiliar administrativa; vull dir que tampoc era..., no havia exercit feines de lletrada. Tot i així, estava presentada perquè, bé, era lletrada, tenia la titulació i tenia coneixement de l'ajuntament, tot i que les seves tasques eren d'auxiliar administrativa. Per això es presenta com a finalista, perquè en comparació –sempre quan avaluem és en comparació amb, eh?– amb la resta de candidates aquesta persona presentava característiques que la podien fer una bona candidata, eh?

La segona candidata, efectivament, tenia experiència en l'àrea d'ecologia urbana però com a becària, era becària de l'Ajuntament de Barcelona, no era una persona que tingués una experiència, diguéssim, laboral..., el que entenem, eh?, per una experiència laboral.

La tercera candidata... Que també he de dir que quan el SOC fa aquesta selecció a mi no em consta que al currículum ni a cap dada figuri la relació familiar que pugui tenir aquesta persona amb ningú, ni de l'ajuntament ni de la Generalitat ni d'enlloc. No és un criteri avaluable, de la mateixa manera que no se li demana a aquesta persona, perquè seria discriminatori, la seva orientació sexual o si té càrregues familiars, etcètera. Això no forma part dels criteris avaluables de l'entrevista i, per tant, no es pregunta. Per tant, defenso que el SOC d'això no tenia per què tenir-ne coneixement. Evidentment, jo no soc la persona que els va seleccionar, jo noestic..., però, vaja, puc

defensar que raonablement aquest no era un criteri a tenir en compte i que aquella persona, dins d'una ciutat com Badalona, tampoc tenia per què saber això, no?

També aprofit per contestar..., que se m'ha demanat si el regidor, que és parent d'aquesta senyora, o el seu marit, havia intervingut en aquest procés de selecció; a mi no em consta. Vaja, no seria raonable de cap manera que així hagués estat, no?

Aleshores, la persona candidata evidentment no tenia experiència dins l'Administració local, però sí que presenta un currículum amb bastanta experiència dins el sector administratiu, perquè ha fet de lletrada dels jutjats. És cert que té experiència com a lletrada en temes de dret familiar, però té altres especialitats, també. I... (*veus de fons*), doncs miri, si és aquesta..., sí, és llicenciada en Dret, té un curs de relacions internacionals, un postgrau en Infància, Protecció de Menors i Adopció, un postgrau en Dret Matrimonial. (*Veus de fons.*) Cap d'elles té relació amb medi ambient; si és això el que busca, evidentment no té relació amb medi ambient. D'altra banda, ha estat secretària judicial interina, gestora processal administrativa interina, és a dir, ha estat en l'Administració pública, si entenem que els jutjats se poden comptar com a sector públic, i almenys exercint unes funcions de lletrada.

Evidentment, tot, hi insisteixo, com he dit al principi, és amb relació a la resta de candidats. Amb relació a la resta de candidats, reuneix unes condicions que fan que pugui ser presentada com a candidata per sobre dels altres candidats, que no presenten, en fi, característiques curriculars que facin, eh?, que compleixin els requisits de l'oferta.

Per una altra banda, i seguint amb la relació de preguntes que se m'han fet, dir que aquest procediment –contestaria a la intervenció del portaveu de Ciudadanos–..., el procediment que se va seguir és l'habitual, és el que se segueix en el marc del conveni.

Aquesta relació de parentiu, si anul·laria el procés de selecció? Home, si s'impugnés... I amb això ja aprofit per contestar les preguntes que s'han fet sobre si s'ha impugnat aquest procés: a mi no em consta. Suposo que si hi hagués una impugnació, aquesta seria una alegació de la part que demandaria aquest procés, i el jutge decidiria en aquest cas si seria motiu d'anul·lació d'aquest procés o no i qui seria el responsable, en tot cas, d'aquesta contractació, no?

Per una altra banda, la transparència en la contractació pública naturalment la defensem. Des del SOC el que mirem és d'aportar aquesta transparència.

I això justament ho lligaria amb altres comentaris que s'han fet sobre per què se fa aquest conveni amb l'Ajuntament de Badalona. Aquest conveni es fa perquè la Universitat Pompeu Fabra, a demanda... A això hi he tingut accés en notícies de *La Vanguardia* o de *El Periódico* de maig 2017, eh? Aleshores, segons aquestes publicacions..., diuen que la Universitat Pompeu Fabra va fer un estudi a petició de l'Ajuntament de Badalona, d'aquest consistori que hi havia entre el 2015 i fins ara fa pocs mesos, per estudiar com s'actuava, eh?, dins els processos de selecció de l'ajuntament.

I aquest estudi alerta que hi ha hagut un sistema de selecció que ha conduït cap a la mediocritat professional –ho llegeixo textualment, eh?, no..., «mediocritat professional» ho posen entre cometes; per tant, suposo que surt literalment de l'estudi– i un alt nivell –i també obren cometes– de «politització interna». Parla de que un 29 per cent són temporals, un 21,7 per cent hi ha accedit a través de processos de selecció «extraordinaris», entre cometes, eh?, i que, segons l'actual govern –és a dir, el que governava fins fa pocs mesos–, deixaven massa a l'aleatorietat els criteris de contractació, raó per la qual..., eh?, per aportar major transparència i seguretat als processos, l'ajuntament estableix aquest protocol de col·laboració amb el SOC.

Ho deixo aquí, eh?, però crec que hi havia unes pràctiques que justament eren denunciades per aquest estudi i que varen ser la raó per la qual es va

fer aquest conveni, en el qual jo he de defensar la professionalitat dels nostres tècnics, naturalment, no?, que de moment no tinc proves per defensar el contrari. Li asseguro que en seu parlamentària no m'atreviria a defensar una actuació que jo no hagués investigat, i pel coneixement que jo en tinc he de considerar que ha estat correcta, eh?, ajustada al protocol que sempre s'ha utilitzat en aquests convenis.

També dir que aquest tipus de conveni no és freqüent; és a dir, el SOC col·labora amb molts ajuntaments per fer la primera part, eh?, el reclutament, el contacte amb els candidats, un contacte que molt sovint és telefònic: «Vostè està disponible? Bé, primer, mirar l'ajust, i, si hi ha un ajust, una trucada: «Vostè està disponible? Doncs vagi a l'ajuntament» o «Vagi a l'empresa ics», eh?, perquè també treballem per a moltes empreses en el mateix, o en contractes de treball i formació i d'altres polítiques actives del SOC.

En el cas de l'Ajuntament de Badalona, a més a més, es fa aquesta altra passa, no?, que recull el conveni, que per això és una mica especial, perquè se fa una entrevista, una valoració molt més exhaustiva dels candidats, no?

Per una altra banda, aquí ens demanen també si..., bé, per què el SOC fa el procés de selecció, no? Doncs crec que ha quedat contestat, per què fa el procés de selecció.

Es varen cobrir vint-i-set vacants, efectivament, el 2017; el que no li puc dir, perquè no tenim tancat l'exercici, és, el 2018, quantes ofertes s'han cobert de l'Ajuntament de Barcelona. Però, efectivament, són vint-i-set el 2017. I quan el SOC fa aquesta preselecció, evidentment que dificulta l'arbitrarietat, perquè surten uns candidats fruit d'una difusió que es fa de l'oferta, fruit d'aquest *matching*, que és absolutament objectiu. I, després, en aquesta relació final, com que s'ha seguit un procés com el que seguiria qualsevol procés de selecció publicoprivat, jo crec que bastant ajustat, no podem dir que no s'hagin seguit les pautes que tocaven, no?

En la contractació –sí que vull contradir alguna intervenció que s'ha fet aquí–, l'ajuntament no està obligat a contractar el primer de la llista. L'ajuntament contracta, de les candidatures que se presenten, qui considera que hagi de contractar, eh? Simplement deixar-ho aquí. I això ho diu el conveni, ja ho hem repetit.

Era un contracte de relleu. Efectivament, era un contracte de substitució d'una persona que se jubilava –era una substitució. Per tant, era un contracte parcial i de relleu que tenia una durada fins al 19 de gener del 2022. Si això els pot servir per a alguna cosa... Aquesta dada surt a l'oferta, és pública.

Més coses. Algú ha denunciat irregularitats? Bé, tot això ja ho hem dit, no em consta. Crec que he contestat també a les intervencions del diputat d'Esquerra.

Quines garanties de conflicte d'interessos té un procés de selecció d'aquests? Jo crec que el SOC, en aquest sentit, clar, actua sobre la informació que té. I sobre la informació que té, com que no hi havia informació sobre les relacions familiars, ni molt menys, no podia aportar informació en aquest sentit; no constava, aquesta informació. Aleshores, presentem els candidats que més s'ajusten i, a partir d'aquí, la nostra responsabilitat i la nostra feina acaben amb la presentació de candidatures i amb la presentació de l'informe que explica aquestes candidatures.

El regidor, que a mi me consti, no va intervenir en el procés. Efectivament, l'oferta era molt genèrica, no era per a una persona determinada; això crec que també ha quedat en evidència.

I, no ho sé, fins aquí la meua resposta. He intentat ser sintètica, i si m'he deixat alguna pregunta, doncs, m'ho fan saber i la respondré.

El president

Moltes gràcies, senyora Garau. Algun grup parlamentari vol agafar la paraula? *(Pausa.)* Senyor Albiol, pel Grup Parlamentari Popular, per un temps de dos minuts.

Xavier García Albiol

Intentaré ser breu. Miri, amb relació a aquest informe que ha tret algun grup parlamentari –vostè s’hi referia–, de la Pompeu Fabra, sobre els mètodes de contractació en el passat a l’Ajuntament de Badalona, dir que, escolti’m, jo no hi tinc re a dir perquè, entre altres qüestions, durant el meu mandat, que va ser de l’any 2011 al 2015, on va haver-hi un pla d’ajust on per llei es prohibia la contractació de personal a l’ajuntament, doncs, vostès deuen entendre que en el meu cas no es va produir..., ben al contrari, vàrem haver de reduir la plantilla de l’ajuntament en dues-cents persones, no? Per tant, a qui vagi dirigit, doncs, ja ho entendrà.

Senyora Garau, aviam, amb tot el respecte, eh?, jo sé que vostè no ha participat en el procés de selecció i que vostè ha de defensar els treballadors del SOC. Home, però, escolti’m, a vostè mateixa li ha costat explicar el currículum d’aquesta persona que s’ha seleccionat, que no trobava arguments per justificar... Després, vegi’n la gravació, amb tota sinceritat. Per què? Perquè aquesta senyora no és la candidata ideal; aquesta senyora, algú va suggerir que passés entre els seleccionats. És que no és casual, és que aquesta senyora no reuneix cap dels requisits. I l’única virtut que sembla que té en aquest àmbit tan concret –jo no parlo d’altres qüestions–, escolti, és que casualment és la parella del senyor Mañas, regidor de Medi Ambient, que és on ha anat aquesta persona finalment.

Vostè ha apuntat que els tres candidats van treure vuit, set i set punts. A mi m’agradaria... No ho ha especificat: per curiositat, jo voldria saber..., dels tres n’hi van haver dos que van treure set, i un vuit, i voldria saber quin és el candidat que va treure vuit punts.

Amb relació a alguns aspectes, la pregunta és: en base als criteris de selecció i tenint present que aquesta senyora que ha estat escollida no tenia experiència ni en l’Administració pública ni en l’àrea de medi ambient, no hi havien més persones amb un currículum més ajustat a aquest perfil? És una pregunta concreta.

I, després –ja vaig finalitzant–, miri, apuntaven alguns companys diputats..., diu: «És que aquest contracte ningú l’ha denunciat, ara les coses es fan bé.» Jo els diria que sí. I especialment al diputat d’en Comú Podem li diré: vostè sap d’un sindicat –l’hi sona?– que es diu Comissions Obreres? Oi que sí? Oi que tenen una certa afinitat? Eh? Doncs miri, Comissions Obreres va denunciar aquest procés, i diu textualment: «El govern de Badalona justifica les darreres contractacions a través del SOC parlant d’acords amb els sindicats i representants de la seva gestió com a negociadora i transparent. Res més lluny de la realitat. Des de Comissions Obreres» –escolti– «volem denunciar la manca de voluntat negociadora i la completa opacitat de la gestió dels recursos humans i rebutgem rotundament que se’ns pretengui utilitzar per justificar les decisions unilaterals». Això és de Comissions Obreres, i, si vostè vol, l’hi puc donar.

Per tant, nosaltres el que li demanàriem...

El president

Senyor Albiol, hauria d’anar acabant.

Xavier García Albiol

...el que desitjàriem –i finalitzo d’una vegada, evidentment– és que, dins de les possibilitats, es procedeixi a revisar aquest procés de selecció, perquè és un escàndol democràtic.

El president

Bé, gràcies. Algun altre grup parlamentari vol fer ús de la paraula? (*Veus de fons.*) Sí? Ho fem pel torn d’abans, si els sembla. El senyor Dimas Gragera, pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Dimas Gragera Velaz

Muchas gracias, señora Garau. Le quería agradecer que haya venido a comparecer y que no se haya escabullido de contestar, porque más o menos ha intentado contestar todas las preguntas, en un orden diferente, quizás, del que se las habíamos planteado, pero..., en primer lugar, este agradecimiento. Creo que era pertinente y que era necesario que usted viniese aquí, aunque algunos grupos se echen hoy las manos a la cabeza, porque yo creo que este es un ejercicio de transparencia que era necesario, que lo debería haber hecho el Ayuntamiento de Badalona, que no lo ha hecho, y por ello quizás usted hoy está aquí.

Yo no sé si recuerdan, cuando iban al instituto, que estudiaban combinatoria y el azar, la posibilidad de que un suceso se diese. Mire, entre la cantidad de ayuntamientos que existen y la cantidad de candidatos que se presentan a un proceso de selección, que una persona que se presenta libremente a un proceso de selección coincida que llega a trabajar en el mismo ayuntamiento en que trabaja su pareja cuanto menos es azaroso. Y si se demostrase que hubiese habido algún tipo de intervención, estaríamos ante un hecho que, a nuestro entender, conllevaría la dimisión inmediata de este regidor. Con lo cual, ante este hecho, que podemos decir que es azaroso, nosotros debemos venir aquí y dilucidar por qué se ha producido y hacerle estas preguntas.

Fíjense, es tan azaroso que yo creo que si esto se hubiese producido con algún miembro del Partido Socialista, de Ciudadanos o del Partido Popular, los grupos que hoy critican por qué está usted compareciendo aquí no estarían pidiéndole a usted comparecer, estarían directamente pidiendo la dimisión del gobierno del color en el que se hubiese producido este hecho.

Y, miren, es tan azaroso que incluso coincide con las actuaciones que está llevando el Grupo de Podemos, en concreto, en Barcelona y en Madrid, donde hay casos documentados en los que han enchufado a familiares en puestos de asesoría o en puestos de trabajo de los ayuntamientos que gobiernan.

Para acabar, dos conclusiones rápidas. Entiendo que el regidor de Iniciativa no ha explicado un hecho que entendemos que merece ser suficientemente explicado, y, aún más, que según las informaciones, pues, puede haber incurrido en algunas contradicciones con lo que usted ha explicado.

Y está claro que volvemos al punto inicial: que se deben mejorar los procesos de transparencia en las contrataciones en los ayuntamientos, se debe mejorar que no haya duda de que una persona obtiene un puesto por mérito y capacidad precisamente por eso, porque si con alguna persona se da alguna circunstancia de conflicto de intereses como esa, no quepa ninguna duda de que esa persona está allí por sus habilidades, por sus funciones desempeñadas, por su experiencia laboral, y no por otros factores que no deberían ser motivo de obtener un trabajo en la Administración pública.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Algun altre grup parlamentari vol fer alguna intervenció al respecte? (*Pausa.*) Sí, té la paraula el senyor Ferro, pel Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem per un temps màxim de tres minuts –abans no ho he dit.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies; està bé que ens ho recordi. Moltes gràcies, reitero l'agraïment per la compareixença. Jo no soc contrari, eh?, a que es comparegui i s'expliqui. Al que soc contrari és a que s'utilitzi aquesta institució per fer el pallaso; és a això, al que soc contrari.

Xavier García Albiol

Ho deus dir per tu...

Lucas Silvano Ferro Solé

Senyor Albiol, tenint en compte que és el primer cop que ve aquí...

El president

Senyors, si us plau.

Lucas Silvano Ferro Solé

...li agrairia que no faltés al respecte.

El president

Si us plau. Senyor diputat, senyors diputats...

Xavier García Albiol

Jo demanaria que no es falti al...

El president

Senyor Albiol, ja ho diré jo. Jo els demano a tots que, més enllà de la discrepància política, es respectin entre vostès i respectin aquesta cambra. I, per tant, facin-se vostès les consideracions que considerin oportunes, sense fer, a més a més, judicis de valor poc elegants. Gràcies.

Xavier García Albiol

Jo, senyor president, li demanaria que aquesta falta de respecte es retiri per part del diputat que l'acaba de fer.

El president

Senyor Ferro, retira vostè...?

Lucas Silvano Ferro Solé

La canvio per «fer pallassades».

El president

Perdó?

Lucas Silvano Ferro Solé

La canvio per «fer pallassades». No estic d'acord que s'utilitzi aquesta institució per fer pallassades electorals.

El president

Continuï la seva intervenció.

Lucas Silvano Ferro Solé

Jo li agraeixo un aclariment que ha fet, que és el relatiu a l'informe de la UPF, que em sembla que al senyor Albiol no li ha fet gaire gràcia. Crec que és bo que l'Ajuntament de Badalona demanés un estudi per avaluar els processos de contractació. Crec que el fet que les conclusions de la UPF siguin que els processos de contractació augmentaven la politització de la institució i conduïen a la mediocritat a l'hora de la contractació i a l'arbitrarietat, i que això es pogués corregir o es pogués començar a corregir amb un conveni amb el SOC, és positiu per a tots els ciutadans de Badalona. I crec que seria positiu per a tots els ciutadans que les seves administracions utilitzessin aquests criteris.

Crec que ha quedat clar que el fet de fer això i d'acordar que també la preselecció quedés inclosa dins d'aquest conveni redueix els espais d'arbitrarietat. Crec que ha quedat clar que va ser un procés ajustat a dret on la categoria de familiar ni tan sols formava part del coneixement dels professionals del SOC.

I amb relació..., és a dir, crec que una campanya electoral –i ho he dit abans, eh?, amb relació a les *fake news*, i crec que les que hem viscut a Badalona els últims anys amb el senyor Albiol en són un exemple–, crec que les eleccions no ens haurien de fer perdre el nord i no ens haurien de fer devaluar les nostres institucions –tampoc aquest Parlament.

Jo li agraeixo que hagi comparegut. L'hi agraeixo i no m'hi he oposat, perquè crec que la seva compareixença avui a nosaltres, o sigui, com a ciutadans i com a diputats, no tan sols no ens perjudica, ni als nostres grups parlamentaris, sinó que reforça la nostra convicció en que el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i el Servei Públic d'Ocupació reforça la transparència i disminueix l'arbitrarietat en els processos de selecció. I a qui no li agradi, especialment si ha format part de la vergonyosa tradició clientelar de les nostres institucions, que s'aguanti –que s'aguanti–, perquè el que no farem serà tornar a processos de selecció en que la mateixa UPF qualificava que augmentaven la mediocritat i la politització de l'Administració pública.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn de paraula del senyor diputat Vidal Aragonés, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, per un temps de dos minuts.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. En primer lloc, nosaltres no teníem coneixement del perfil de les tres persones que van ser seleccionades o que es plantejaven per part del SOC. I, mirin, una de no exercent, una altra persona amb una beca i una d'exercent; per nosaltres, aquí s'acabaria la comissió –aquí s'acabaria.

Però no és únicament això, sinó que, a més, la senyora directora ens diu que no li consta cap intervenció del regidor que hi té una relació familiar, que és el procediment habitual, que no li consta que s'hagi impugnat. És prudent, absolutament prudent, quan li pregunten amb relació a si s'havia de tenir o no tenir en compte la relació de familiaritat, i aquest diputat contesta sobre la qüestió: ni s'ha de tenir en compte ni es pot preguntar, perquè preguntar sobre la relació de familiaritat és il·legal, i és tan il·legal donar-li un millor dret com vetar-l'hi en el procés de selecció, perquè ho diu l'article 17.1 de l'Estatut dels treballadors i així ho incorpora també la LEBEP.

Però ens diu, a més, més: quan parla de que no és el criteri del SOC que es contracti la primera persona, té tota la raó del món, no consta així en el conveni, però sí que ha estat una pràctica que ha exercit l'ajuntament, perquè la primera se suposa que té més valoració, i aquesta és la que s'ha contractat.

I aquest diputat ha volgut preguntar amb relació a quin tipus de contracte era perquè quedés clar que no era una substitució per algú que es jubilava, que això es mal interpreta moltes vegades quan parlem genèricament de prejubilació, quan s'estava parlant d'un jubilat parcial. Estem parlant d'una plaça que és a temps parcial, per una banda, i, per una altra banda, que és a temps limitat, que el 19 de l'I del 2022 s'acabarà. És d'això, del que estem parlant; no estem parlant d'una altra qüestió.

I el darrer element: evidentment, ja es poden imaginar que si des de la CUP veiéssim que hi ha algun element d'irregularitat amb relació a algun parent d'algun regidor d'Iniciativa així ho denunciariem, com ho hem fet tantes i tantes vegades amb la resta de partits polítics.

El president

Gràcies, diputat. Algun altre grup parlamentari? *(Pausa.)* Sí? Pel Grup Parlamentari Republicà. És el torn del senyor Jordi Albert, per un temps de tres minuts.

Jordi Albert i Caballero

Bé. Agrair la compareixença de nou de la directora general del Servei d'Ocupació de Catalunya, la senyora Garau; ha estat molt clara. I només volia fer dues puntualitzacions.

Una, que quedi molt clar que hi havia dos criteris: un era un criteri d'obligat compliment, i és evidentíssim que el currículum de la persona de la qual avui

estem parlant compleix aquest criteri al 100 per cent. I segon: deien abans «on està medi ambient, on està medi ambient». Aquest no era un criteri d'obligat compliment; era un criteri, doncs, per afavorir o de millora, i, en canvi, no era indispensable. D'altra banda, els altres tampoc complien altres criteris que també serien de millora. Aquest aclariment em sembla molt pertinent, perquè hi ha hagut una..., mentre estava parlant la senyora Garau se l'ha interpellat, no de forma gaire educada, dient aquestes paraules. I, per tant, jo les volia aclarir.

I segon aclariment: del poc més del miler de treballadors i treballadores que hi ha a l'Ajuntament de Badalona, un 29 per cent són temporals. Aquest 29 per cent significa un 21,7 per cent del total de la plantilla, i hi han accedit a través de processos de selecció extraordinaris, segons el que detalla l'estudi de la Universitat Pompeu Fabra. Per tant, em sembla que és molt bo que avui fem aquest exercici de transparència en aquesta cambra, i em sembla molt bo que el SOC, a través de la veu de la seva directora general, ens hagi explicat el procediment de contractació del SOC en aquesta qüestió.

El que no em sembla tan bé és que s'utilitzi aquesta cambra per fer campanyes electorals i que s'utilitzi aquesta cambra per parlar més de les decisions d'un ajuntament com el de Badalona que no pas del que sí que ens competeix avui, que és el control i la fiscalització d'un servei com és el Servei d'Ocupació de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. (*Veus de fons.*) Senyora Geis, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, per un temps de tres minuts.

Gemma Geis i Carreras

Sí; re, molt breu també. Agrair la seva compareixença, que hagi donat resposta a les diferents preguntes que hem fet els grups parlamentaris. Jo crec que el procés d'avaluació, que ha explicat vostè molt bé, doncs, tenia totes les garanties.

Vostè també ha fet referència a que no consta cap impugnació ni a la via penal ni a la jurisdicció contenciosa administrativa. Per tant, aquest procés, que jo sàpiga, si no s'ha impugnat és perquè no hi ha motius de fons. I, si no, animo a tots aquells que hi tenen dubtes, doncs, que vagin als tribunals.

Crec que aquí el que s'ha vist avui, no?, és la voluntat de fer oposició d'un ajuntament a través del Parlament. I crec que sempre hi ha marge de millora en els processos de selecció, com han dit els meus companys. Quan hi ha un marge de millora i aquest marge de millora es veu i s'ha explicat aquí amb la signatura d'aquest conveni, doncs, ens l'hem de mirar amb bons ulls.

I, finalment, acabar..., perquè m'ha semblat una frase que no s'ajusta a la realitat: quan el senyor Albiol diu que la candidata que vostè ha explicat al seu currículum no tenia cap dels requisits, home, si era llicenciada en Dret, doncs, el requisit bàsic per accedir a la funció pública que establia la convocatòria sí que el complia.

Per tant, escolti, segur que hi ha marge de millora en els processos de selecció, però crec que ha quedat acreditada la bona actuació del SOC.

El president

Gràcies, diputada. És el torn de la senyora Garau, si vol aclarir alguna de les qüestions.

La directora general del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya

Bé, primer, agrair el to general i la receptivitat que han tingut a les meves explicacions sobre aquest procés, i, bé, que la credibilitat, diguéssim, dels nostres tècnics que han fet aquest treball no quedi qüestionada; per mi aquesta credibilitat no queda qüestionada en aquesta compareixença.

I, evidentment, com deia ara la senyora diputada de Junts per Catalunya, sempre hi ha marge de millora. Volem seguir millorant, evidentment, i ho farem, però

crec que èticament ens hem comportat com tocava, que no podem posar en qüestió la professionalitat i l'ètica del SOC en aquest procés, almenys a mi no em consta. O sigui, evidentment que posar la mà al foc per una altra persona..., ja diuen que ni per la teva mare, n'hi ha que no es fien ni de la mare, permeteu-me que faci aquesta referència en aquests termes populistes, però..., és evident, no?

Ara bé, jo no tinc indicis de que aquí hi hagi hagut cap tipus de favoritisme, de coneixement, eh?, per col·locar una determinada persona. La resta de candidats –hi insisteixo, senyor Albiol–, la resta de candidatures eren molt menys ajustades, podien tenir la llicenciatura en Dret, però després tota la seva experiència queia molt enfora del que eren els requisits: o no tenien el català o..., vull dir, queien per molts altres requisits.

En el cas d'aquesta senyora candidata, que era una candidata més que finalment va ser seleccionada, pensí que la categoria de l'exercici de la seva professió havia estat més elevada. És a dir, ara posant-los tots al mateix sac, eh?: tres candidats finalistes..., en aquest cas, tres candidates finalistes, cada una presenta punts forts i punts febles en la seva candidatura. N'hi havia una que presentava com a punt fort que havia treballat a l'Ajuntament de Badalona; punt feble: com a auxiliar administrativa. Aquesta candidata, punt fort: doncs que tenia un bagatge professional important, perquè havia estat secretària judicial, vull dir que aportava un coneixement d'una trajectòria professional des d'un àmbit molt més qualificat, eh?, professionalment; punt feble: no coneixia l'Ajuntament de Badalona, evidentment, eh?

Vull dir que tothom té els seus punts forts i febles. Presentes els candidats, cada un amb el seu informe, i, finalment, bé, l'ajuntament, si tenia la pràctica o no d'agafar el primer de la llista, això ja és una cosa que cau dins l'àmbit del mateix ajuntament, dels seus criteris.

Nosaltres hem complert a bastament amb la funció que se'ns va encomanar. Esper que puguem continuar col·laborant amb aquest conveni i aportant transparència a la contractació, a garantir la igualtat d'oportunitats i a garantir els processos transparents, en aquest sentit.

Aquesta candidata –i no evadiré la pregunta– tenia una puntuació de vuit, eh?, i les altres dues tenien una puntuació de set. No eludeixo la pregunta, li faig la resposta. I insisteixo que hi ha molts elements a avaluar; que entre un vuit i un set, diguéssim, tampoc és una diferència..., si hi hagués una diferència que vostè me digués d'un cinc a un nou, és una diferència constatable, però un vuit o un set és un notable, vull dir, no és una diferència significativa, eh? També ho vull deixar sobre la taula, sense ànim de defensar ni la candidata ni..., no, simplement, constatar els fets.

I, no ho sé, agrair el to de la majoria dels diputats. I, bé, a la seva disposició, el SOC, per passar comptes i per contribuir a la transparència d'aquest Govern en tot allò que sigui possible.

Moltes gràcies. I a la vostra disposició.

El president

Gràcies.

Xavier García Albiol

Per una qüestió d'ordre. Jo haig d'abandonar la comissió perquè tinc ple a l'Ajuntament de Badalona. Que ho sàpiguen, eh? (*remor de veus*) –que ho sàpiguen. I donar les gràcies a la directora.

El president

Gràcies. Acomiadem, això sí, la compareixent, la senyora Garau. Agrair-li la seva compareixença.

Suspenem la sessió durant cinc minuts per esperar la propera compareixent i reprenem la nostra tasca.

Gràcies.

El president

Bé.

Compareixença de la directora general de Funció Pública per a informar sobre la recuperació de drets dels treballadors públics

357-00083/12

Senyors, continuem la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública, ara amb la compareixença de la directora general de Funció Pública davant la Comissió de Polítiques Digitals i Administració Pública per a informar sobre la recuperació dels drets dels treballadors i treballadores públics.

Ens acompanya la Pilar Sorribas i Arenas, directora general de Funció Pública, i l'acompanya l'Annabel Marcos Vilar, secretària de Funció Pública. Donarem inici, per tant, a la compareixença per un temps de trenta minuts. Endavant.

La directora general de Funció Pública (Pilar Sorribas i Arenas)

Moltes gràcies, senyor president. Membres de la Mesa, senyores i senyors diputats, en primer lloc, agrair la presència en aquesta mateixa Mesa de la senyora Annabel Marcos, secretària d'Administració i Funció Pública, i, a la sala, de l'equip de la Direcció General de Funció Pública –hi ha els subdirectors, senyor Isidre Estivill, senyor Joan Núñez i senyores Rosa Martí i Raquel Sistaré–, i també a les organitzacions sindicals que ens acompanyen i amb qui tantes estones passem junts.

Com vostès saben, comparec avui, doncs, per informar sobre la recuperació dels drets dels empleats públics, i, atès que la petició de compareixença és molt concreta, m'hi cenyiré.

Durant aquests anys de dificultat, més enllà de les mesures concretes de contenció de les despeses que el Govern ha hagut d'aplicar i que després abordaré amb detall, els voldria recordar que no ens hem oblidat de treballar per una administració més transparent, més ètica, innovadora i adaptada a la nova realitat. Volem una administració pública de les persones i per a les persones, i és en aquest sentit que enfoquem les nostres polítiques de recursos humans.

Abans de detallar les mesures concretes que en matèria de funció pública va abordar el Govern a partir de l'any 2011, es fa necessari contextualitzar el marc temporal d'excepcionalitat econòmica d'aquells moments. Vagi per endavant que a cap govern li és agradable adoptar aquest tipus de mesures que impacten en les condicions de treball dels empleats públics. La gestió de la crisi econòmica sempre és molt menys grata que la gestió de les èpoques de bonança, ja que ens obliga a adoptar mesures, doncs, que no són ni benvingudes ni populars, però sí necessàries per a la sostenibilitat dels serveis públics.

Com vostès ja saben, a partir de l'any 2011 la situació econòmica excepcional va fer necessària la reducció de la despesa pública per poder arribar als nivells de dèficit que ens marcaven la Unió Europea i l'Estat espanyol –si ho recorden, a finals del 2012 va ser d'un 1,3 per cent. Durant els anys següents, els objectius de dèficit fixats per l'Estat i la seva distribució entre les diferents administracions públiques van fer molt difícil qualsevol alternativa a les mesures de contenció de la despesa. Com els he dit abans, a cap govern li agrada adoptar aquest tipus de mesures.

També els voldria recordar, no obstant, que, en paral·lel a aquestes mesures i fins i tot en les èpoques més dures de la crisi econòmica, vam adoptar tot un conjunt d'actuacions que, si bé no tenien un impacte pressupostari directe, sí que com-

portaven una millora en les condicions de treball dels empleats públics –després m'hi referiré d'una manera molt breu. Eren mesures que bàsicament possibilitaven la conciliació de la vida laboral, familiar i personal dels nostres empleats i també donaven una flexibilitat en la gestió del temps de treball.

Molta gent parla de si tenim o no tenim una bona administració, i d'això, evidentment, doncs, cadascú en té la seva opinió. Però jo crec que tots devem estar d'acord que l'Administració de la Generalitat té àmplies capacitats que permeten mantenir una prestació de serveis públics amb un alt nivell de qualitat, equiparables als països europeus més desenvolupats, malgrat el context del nostre país.

I això ho devem als nostres professionals, als empleats públics, que, malgrat les contingències, han estat capaços de treballar i prioritzar el servei al ciutadà. Per això no vull deixar d'esmentar, en aquest punt, l'agraïment i el meu reconeixement més efusiu als nostres empleats públics, un reconeixement cap a la seva tasca, la seva voluntat de servei públic i el seu esforç constant.

Entrant ja en matèria, els recordo les diferents mesures de contenció de la despesa que es van aplicar en el seu moment. Si vostès ho recorden, teníem dos tipus de mesures: el que eren les mesures estructurals i les mesures conjunturals, que són aquelles que estaven limitades en el temps, no?

També els recordo que moltes de les mesures que es van haver d'adoptar ho van ser per imperatiu de la normativa bàsica estatal, perquè així ens va venir determinat, no? Alguns exemples d'aquestes mesures que van ser conseqüència de la normativa bàsica estatal van ser, per exemple, la reducció dels dies d'assumptes personals, la reducció de la paga extraordinària de l'any 2012, la modificació del complement en els casos d'incapacitat temporal per malaltia comuna o la reducció de drets sindicals, entre d'altres.

No oblidem que aquestes mesures es van afegir a les que ja s'havien iniciat l'any 2010 amb la reducció salarial que va imposar l'Estat amb caràcter estructural i bàsic per a totes les administracions públiques i que encara ara arrosseguem, perquè això no s'ha revertit.

Altres mesures, a banda d'aquestes, es basaven essencialment en l'assoliment dels objectius de sostenibilitat de la funció pública catalana. Per al Govern eren necessaris, aquests objectius, però també eren molt importants altres aspectes, com per exemple el manteniment dels llocs de treball per salvaguardar i protegir la prestació del servei públic. En aquest punt es van haver de prendre decisions molt importants, decisions que probablement van ser molt impopulars, però que eren necessàries per assegurar el nivell d'ocupació i el manteniment dels llocs.

El Govern va ser valent per afrontar totes aquestes mesures, però també ha manifestat reiteradament la seva voluntat de revertir-les tan bon punt la situació pressupostària i econòmica ens ho permeti. Ja s'han revertit algunes mesures, com després els detallaré, i encara ens en queden per revertir. Continuarem treballant fins que aconseguim revertir-les totes.

Procediré ara a analitzar les mesures adoptades, la seva naturalesa i l'estat actual d'aquestes, i ho faré per ordre cronològic.

En primer lloc, començaré per les mesures de contenció de la despesa adoptades en el seu moment –les diré una darrere de l'altra.

Reducció de jornada i retribucions de determinats col·lectius de personal interí en un 15 per cent com a mesura per evitar l'amortització de llocs de treball i per garantir el nivell d'ocupació. Reducció d'una paga extraordinària en l'exercici 2012 per aplicació de la normativa bàsica estatal. Reducció retributiva de l'import equivalent a una paga extraordinària durant els exercicis 2013 i 2014. Suspensió temporal del Fons d'Acció Social. Suspensió temporal dels sistemes d'ajuts al menjar. Suspensió temporal de les aportacions al pla de pensions. Suspensió temporal de l'abonament del complement de productivitat. Paralització de les ofertes d'ocupació pública i suspensió de l'execució de les ofertes públiques aprovades i

no convocades, d'acord amb les limitacions de la Llei de pressupostos de l'Estat. Supressió de les millores per incapacitat temporal, també d'acord amb la normativa bàsica estatal. Modificació de la bonificació al 100 per cent durant el primer any de reducció de jornada per tenir cura de fill o filla. Supressió dels dies addicionals de vacances i premis per antiguitat, també d'acord amb la normativa bàsica estatal. Limitació a la possibilitat de continuar en el servei actiu més enllà del compliment de l'edat reglamentària de jubilació. I, finalment, la supressió també de les subvencions i els drets sindicals i dels alliberaments institucionals en tot allò que fa referència al crèdit horari sindical, més enllà del que està previst en la normativa bàsica.

Tal com he dit, la voluntat del Govern ha estat sempre la de recuperar totes aquestes condicions de treball en la mesura que la normativa bàsica de l'Estat i les finances de la Generalitat ens ho permetin. En aquest sentit, tot i que la situació econòmica actual dista molt de ser la que el nostre país necessita, ja s'han revertit algunes mesures, com els he dit abans, i estem en procés de recuperar-ne d'altres.

Ara els detallaré, per ordre cronològic també, les condicions de treball dels empleats públics que s'han anat revertint i millorant durant aquests anys, i ho faré també any per any.

Durant els anys 2012 i 2013, els anys pitjors de la crisi econòmica, es va modificar ja el règim de millores per incapacitat temporal –millores econòmiques en supòsits d'incapacitat temporal–, tant el de l'Administració de la Generalitat com el del seu sector públic i de les universitats públiques catalanes. En aquest sentit, es van incorporar tot un conjunt de supòsits que permetien cobrar el 100 per cent de les retribucions des del primer dia. Els en poso alguns exemples: supòsits de malalties oncològiques, supòsits d'incapacitats temporals per violència de gènere, dones embarassades, malalties de declaració obligatòria, hospitalitzacions, etcètera.

Actualment, com vostès saben, la incapacitat temporal –és a dir, les millores econòmiques en cas d'incapacitat temporal– ja s'ha revertit totalment. Això ha estat gràcies a un acord assolit amb les organitzacions sindicals el passat dia 18 de setembre, que ha fructificat després d'un mes amb el decret llei aprovat pel Govern el dia 18 d'octubre. Actualment, per tant, aquesta mesura s'ha revertit, i tots els empleats i empleades públics de la Generalitat, del seu sector públic i de les universitats públiques catalanes cobren el 100 per cent de les retribucions des del primer dia, sigui quina sigui la causa que ha originat aquesta incapacitat temporal.

A més a més, l'Administració de la Generalitat, juntament amb les organitzacions sindicals, també des del primer moment vam signar tot un conjunt d'acords que ens van permetre millorar els drets sindicals en tot allò referent al règim de crèdit horari sindical i d'alliberaments institucionals. Hem assolit cinc acords –l'any 2012, el 2014, el 15, el 16 i el 17– i tenim un compromís de renegociar tot el pacte de drets sindicals tan bon punt s'aprovi la futura llei pressupostària.

No oblidem, també, que l'any 2012, com els deia abans, paral·lelament a aquestes mesures de contenció de la despesa, es van adoptar altres mesures que permetien conciliar la vida laboral, familiar i personal dels empleats públics. Aquestes mesures bàsicament eren mesures referides a l'horari; es va implantar per primera vegada l'horari de permanència obligada entre les 9 i les 14 hores, i la possibilitat que els empleats públics, d'acord amb les seves necessitats de conciliació, poguessin completar la seva jornada setmanal de trenta-set hores i mitja entre les set i mitja del dematí i les set de la tarda –per tant, amb un ampli ventall horari, no?

Afegit a això, vam introduir mesures de flexibilitat horària. Els en citaré algunes. Els empleats públics amb fills menors de dotze anys i aquells que tenen al seu càrrec

persones amb discapacitat fins al primer grau tenen mitja hora de flexibilitat diària per entrar a treballar; per tant, aquestes persones poden entrar, si així ho desitgen, fins a les nou i mitja del dematí. I un altre exemple és el d'aquelles persones, aquells empleats públics que ells mateixos tenen la condició legal de discapacitat; en aquest cas, la flexibilitat és d'una hora diària i, per tant, poden entrar fins a les deu del dematí.

També vam implantar ja en aquells moments una flexibilitat horària de vint-i-cinc hores recuperables per a assumptes personals que es poden fer servir per a temes tan casolans com podria ser, doncs, atendre una avaria de la llar, acompanyar un fill a una tutoria, etcètera, situacions que abans d'aquestes mesures s'havien de fer amb càrrec als dies i les hores d'assumptes personals.

L'any 2014 hi va haver un punt d'inflexió reflectit en la Llei de pressupostos; en aquesta llei es va preveure la recuperació de la catorzena paga condicionada a l'ingrés al tresor de la Generalitat de les quantitats corresponents a les compensacions o recaptacions de l'impost sobre els dipòsits a les entitats de crèdit. Això, com vostès saben, va ser declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional, motiu pel qual va prevaldre l'impost estatal i va impossibilitar que en aquells moments es recuperés aquesta catorzena paga.

Avanço ja cap a l'any 2015. L'any 2015 es va deixar sense efecte la mesura de reducció de jornada del personal interí d'un 15 per cent que hi havia des de l'abril del 2012. I també l'any 2015 es va recuperar la catorzena paga. Per tant, a partir d'aquesta data, d'aquest any, tots els empleats públics de la Generalitat cobren les catorze pagues, les catorze mensualitats, de manera íntegra.

Pel que fa a la incorporació de personal, cal significar que la possibilitat de fer ofertes d'ocupació pública ve absolutament condicionada per la normativa bàsica de l'Estat a través del que s'anomena «taxa de reposició d'efectius», que segur que tots vostès coneixen. La taxa de reposició no és més que una ràtio que determina el nombre de places que pots convocar en excés a oferta pública d'ocupació, i que ve marcada pel nombre de baixes..., de sortides del sistema, més que de baixes, que s'han produït l'any anterior, bàsicament jubilacions o defuncions, no?

Doncs bé, durant els anys 11, 12, 13 i 14 la taxa de reposició va ser d'un 10 per cent. Què volia dir això? Volia dir que de cada deu baixes només podies cobrir una plaça. Com vostès deuen comprendre, en aquells moments fer una oferta d'ocupació pública era gairebé anecdòtic, i certament no se'n van fer.

L'any 2015 hi va haver un canvi: la taxa de reposició marcada per la normativa bàsica de l'Estat va ser d'un 50 per cent, i aquí sí que ja vam aprovar una oferta d'ocupació pública que arribava als màxims permesos per la normativa bàsica estatal. Vam convocar el nombre màxim de places, no vam poder anar més enllà. Aquestes places, doncs, van ser de l'àmbit social, van ser places de personal docent, de personal sanitari, de personal d'assistència social, de la lluita contra el frau fiscal i de prevenció i extinció d'incendis –de bombers.

També els anys 2016 i 2017 hem fet ofertes d'ocupació pública, i aquí destacaria les gairebé trenta mil places dels processos de consolidació i estabilització de plantilles que pròximament, doncs, convocarem, i que pròximament, el mes que ve o així, aprovarem en oferta pública. Una part molt important d'aquestes trenta mil places va destinada a cossos docents, professors i mestres, concretament 15.658 places van a cossos docents; 9.307, a personal sanitari, i la resta, 5.008, van a personal d'administració i tècnic i personal laboral.

Aquí fer voldria fer una petita menció molt especial a una convocatòria que acabem de resoldre i de la qual ens sentim molt satisfets. És una convocatòria que ha permès que vint-i-quatre persones amb la condició legal de discapacitat intel·lectual, doncs, hagin accedit com a personal laboral fix a la nostra Administració. Actualment tenim cent treballadors amb discapacitat intel·lectual, amb una oferta pública de l'any passat de 151 places més, i aquí anem consolidant un model d'integració laboral

de les persones amb discapacitat intel·lectual pioner a totes les administracions públiques, perquè el nostre model abasta persones amb una major necessitat de suport.

Continuant amb la recuperació de drets, l'any 2015 vam començar la recuperació de la paga extraordinària del 2012. Se'n va recuperar aquell any el 24,04 per cent. Aquesta paga ja ha estat totalment recuperada, com vostès saben. Concretament, el 2016 se'n va recuperar un 20,77; el 2017, un 35,32, i, finalment, aquest any 2018 hem acabat la recuperació total de la paga, amb el 20,77 restant.

Continuant amb la cronologia, l'any 2016, com vostès saben, no va ser possible aprovar una llei de pressupostos, i, tot i estar en la situació de pròrroga pressupostària, el Govern de la Generalitat va aprovar un decret llei que va permetre que els empleats i les empleades públics de la Generalitat tinguessin incrementat el seu sou en el màxim permès per la normativa bàsica de l'Estat, que, com vostès deuen recordar, va ser d'un 1 per cent.

També aquest any, 2016, vam recuperar els sis dies d'assumptes personals que també com a màxim la normativa bàsica estatal permet que tinguin els empleats públics, i també es van recuperar els dies d'assumptes personals per antiguitat i els dies de vacances per antiguitat, també recuperant el màxim que ens permet la normativa bàsica estatal.

Finalment, l'any 2017 el salari també es va incrementar el màxim de la normativa bàsica, que va ser d'un 1 per cent. I vam assolir dos importantíssims acords amb les organitzacions sindicals, l'any 2017: un que feia referència a la rebaixa dels índexs de temporalitat i a la consolidació de l'ocupació –aquest acord és el que permetrà aquesta convocatòria de trenta mil places que els he esmentat fa un momentet– i un altre que fa referència a les incapacitats temporals i al 10 per cent de la paga extraordinària del 2013 –que havíem de recuperar aquest any 2018 i que, com vostès saben, no ha estat possible per la normativa bàsica estatal, també.

L'any 2017 també hem recuperat un altre dret, que és la possibilitat que aquells empleats públics amb les condicions que legalment estan determinades puguin perllongar la seva permanència al servei actiu més enllà dels seixanta-cinc anys i fins als setanta anys.

Bé, la voluntat de l'Administració d'avançar en la recuperació de les condicions de treball dels empleats i les empleades de la Generalitat, i no només d'avançar, sinó la de millorar-les, és ferma i es plasma en els recents acords adoptats. Només en els pocs mesos –quatre mesos i escaig– que portem d'aquesta legislatura ja hem assolit sis acords amb les organitzacions sindicals.

En detallaré dos o tres: un d'ells és l'Acord de la Mesa Sectorial de Negociació del Personal d'Administració i Tècnic pel qual es van aprovar els criteris de selecció de personal interí, que permetrà incrementar la transparència i l'homogeneïtat de criteris en aquesta matèria; i un altre és l'acord, doncs, que ja hi he fet referència abans, de les incapacitats temporals, que ha permès la reversió total de la mesura i la d'increment salarial per a l'any 2018 també assolint els màxims permesos per la normativa bàsica estatal, que ha estat, com vostès saben, d'un 1,95 de la massa salarial.

Cal remarcar, en aquest punt, l'esforç que ha fet el Govern per assolir tots aquests acords, perquè els recordo que estem en pròrroga pressupostària.

Fins aquí, els drets que s'han recuperat. Aquests ja estan revertits. Però, com els he dit abans, la voluntat del Govern és seguir amb la recuperació dels drets suspesos. Som conscients que ens queden drets per retornar, i treballem en aquesta línia. Fa molt poquet vam tenir l'oportunitat de recuperar un altre dret, concretament l'aportació al pla de pensions. Va ser la proposta que va fer l'Administració a les organitzacions sindicals mentre estaven negociant el 0,2 per cent addicional d'increment de la massa salarial. Finalment, vam adoptar un altre acord, del qual ens sentim també satisfets, però això fa, doncs, que encara no haguem pogut recuperar les aportacions al pla de pensions.

I ara, ja per finalitzar, acabo amb el que són els retorns de les pagues extres del anys 2013 o 2014 o, més concretament, de les quanties equivalents a una paga extraordinària dels anys 2013 i 2014. Aquí vull reiterar la voluntat del Govern de recuperar aquestes pagues, i en aquest sentit els anuncio que demà a les deu del dematí tenim una nova reunió de la Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic de l'Administració de la Generalitat, mesa que estava fixada molt abans de concretar-se la data d'aquesta compareixença i on l'Administració demà presentarem un calendari de recuperació no només d'aquestes dues pagues, sinó també d'altres drets. Em permetran que no els avanci aquesta proposta per respecte a les organitzacions sindicals legitimades per a la seva negociació.

I ara sí que ja finalitzo, reiterant el meu agraïment als empleats públics per la seva dedicació i esforç durant tot aquest temps de gran contenció pressupostària, dedicació i esforç que han permès que la ciutadania hagi pogut continuar gaudint dels bons serveis públics de què disposem.

Els agraeixo també a tots vostès la seva atenció i em poso a la seva disposició per a qualsevol pregunta o aclariment que em vulguin formular.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Sorribas. És el torn dels grups parlamentaris. Començarem pel grup proposant d'aquesta compareixença, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, amb intervenció de la diputada Alícia Romero per un temps de deu minuts.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president. Bona tarda, senyora Marcos i senyora Sorribas. «Merci» per la seva compareixença i per la informació que ens ha donat. Ha de tenir en compte, per això, vostè també, que els grups parlamentaris, o almenys el del nom en què jo parlo, estem una mica esgotats d'aquest tema –perdoni, que és que no la veig...–, perquè portem molt temps lluitant de la mà d'altres grups parlamentaris i dels sindicats perquè aquests drets suspesos retornin als funcionaris.

És veritat que cal reconèixer la seva feina, però més enllà de reconèixer-la cal fer un esforç important, i nosaltres creiem que no s'ha fet, aquest esforç. Hi han alguns drets que és veritat que s'han retornat, però aquest esforç important, sobretot pel que fa a les pagues, que és allà on la gent al final, doncs, veu com se li gratifica la seva feina, perquè les pagues del 2013 i 2014 formen part del seu sou, tampoc és que els gratifiquem res que hagin fet per sobre del que els pertoca, sinó que és part del seu sou..., se'ls hi van treure degut, doncs, a la crisi econòmica que va haver-hi. Però també cal recordar que, per exemple, a la majoria de comunitats autònomes es va treure la del 2012; 2013 i 2014 són un afegit de Catalunya, eh?, és a dir que aquí vam demanar un esforç triple als nostres funcionaris, i encara, diguéssim, no els hem compensat. No els compensarem, probablement, però nosaltres el que demanem és que com a mínim aquestes dues pagues es puguin retornar, i això, doncs, encara no ha passat.

I li deia que estem una mica esgotats perquè fa molt temps que reclamem això. De fet, l'any 2016, el gener del 2016, es va aprovar una resolució al Parlament amb la que es va poder negociar amb el Govern, doncs, la recuperació molt a poc a poc de la paga del 2012, que, com vostè deia, aquest any s'ha acabat de pagar –ens va costar molt, la negociació, però al final vam aconseguir això.

I també demanàvem en aquella resolució un calendari per pagar les del 2013 i 2014, i a dia d'avui, que estem a punt quasi de fer tres anys d'aquella resolució, no tenim un calendari. Vostè ens ha dit ara que demà el presentaran, però deu entendre que sigui prudent i esperi fins demà per veure aquest calendari, perquè portem tres anys esperant-lo. Que és fàcil, fer un calendari, tampoc és tan complicat, perquè, escolti'm, el 2016 ja vam acceptar pagar una paga en dos anys, és

a dir que, en fi, també vam ser flexibles, nosaltres –molt. Jo recordo, amb el diputat Sabrià, com ens vam..., ho deu recordar també el senyor Villalante –que està aquí–, que ens vam tancar en una sala els portaveus que portàvem aquest tema –la senyora Marcos també hi era–, i els sindicats van dir: «Bé, és molt temps, dos anys, però, bé, clar, més val això que res.» Però ens va costar moltíssim, aquesta negociació.

I després han sigut incapaços de fer un calendari que..., escolta'm, en tres, quatre anys o cinc, però tenir-lo, i portem dos anys, quasi tres, esperant aquest calendari. Em sembla que no és de rebut, que no és de rebut per part del Govern haver hagut d'esperar tant, si és que realment demà, doncs, ens trobem aquest calendari, no?

I, com deia, dues pagues més que la resta de l'Estat i les comunitats autònomes no han patit, i, a més a més, hi va ser molt més ràpid, el retorn d'aquella paga del 2012.

Nosaltres hem vist, en aquest temps, falta de voluntat del Govern. Vull parlar des del 2016, perquè crec que és quan tots vam accelerar, diguéssim, la nostra crítica i demanda i exigència al Govern. No hem vist aquesta voluntat. Ens va costar molt veure fets –de fet, no n'hi va haver–, i per això crec, doncs, que a finals del 2018 també els sindicats exigeixen ja d'una vegada fets i no paraules, i, més enllà dels compromisos, doncs, realitats, escrites i signades. I ho dic perquè vostè ha fet referència a aquella reunió de la mesa del 17 de juliol amb la consellera Borràs, on es va signar el pagament del 10 per cent de la paga del 2013 aquest any, i això no és així.

Home, i vostè no em pot dir que la normativa estatal no l'hi permet, perquè quan es va fer el pressupost del 2017, que, si no ho recordo malament, ens explicava el vicepresident Junqueras que feien un augment de la despesa corrent de 1.300 milions d'euros, podien haver decidit que una part d'aquests milions d'euros anaven a pagar la paga del 2013. És a dir, el Govern prioritza, i no va prioritzar el 2017 –ja sé que vostè no hi era, senyora Sorribas– pagar la meitat d'una paga o una paga sencera; no ho va fer, ho podia haver fet. I ara el problema és que estem en pròrroga pressupostària, en aquest 2018, i les coses, evidentment, es compliquen, però el 2017 ho podien haver prioritzat.

I el que li demanem des del meu grup parlamentari, el Grup Socialistes i Units per Avançar, és que prioritzin; és que demà prioritzin el retorn d'aquestes dues pagues: el calendari, un calendari que sigui, evidentment..., doncs, que es pugui fer efectiu, tampoc demanem que ens expliquin coses que després no poden passar, però que sigui efectiu, i que de cara al 2019 es puguin fer alguns pagaments. El que ha de fer el Govern és prioritzar, i quan es posa a fer el pressupost, doncs, ha de prioritzar, i aquesta, doncs, ha de ser una de les prioritats.

Perquè crec que, més enllà de dir-los als funcionaris que tenen tot el reconeixement per part del Govern i que bé que ho fan i que gràcies a ells, que són els que realment aguanten l'estat del benestar..., perquè quan parlem de funcionaris parlem de metges, parlem de mestres, parlem de bombers, parlem d'orientadors, és a dir, parlem de tot això, que a vegades sembla que els funcionaris sigui una cosa ètèria: no, no, cada dia tractem amb aquests funcionaris, no? I, per tant, més enllà d'això, crec que s'ha de fer un esforç important.

I, per tant, demà, d'aquesta mesa valdria la pena que en sortissin amb un calendari cert que permetés que el 2019 retornéssim una part important almenys d'una de les dues pagues. Perquè és que, si no, ja costa molt de creure el que ja fa temps –tant de temps– que ens van dient.

També dir-los que hi han alguns drets d'aquests suspesos, que també es van acordar en aquella mesa de negociació, que tampoc es fan efectius, no?, com és crear una bossa d'hores amb el 5 per cent de la jornada anual o l'augment del permís de paternitat, que a l'Estat ja s'ha fet efectiu, i en canvi, doncs, aquí no.

És a dir, és veritat que, després de tants anys, eh?, anem guanyant en alguna recuperació de drets, però en alguns altres encara no. I a nosaltres ens sembla

que després de tant de temps, no?, més d'un any –gairebé ja un any i mig– des d'aquella mesa del 2017, en la que es va arribar a aquest acord, no hi ha hagut massa més, no? I, per tant, em sembla que seria important que demà vostès fessin un esforç.

M'agradaria preguntar-li, directora general, si demà els sindicats tindran el privilegi de comptar amb el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, perquè a la reunió del 18 d'octubre no va ser-hi. Crec que seria bo, per sensibilitat, no?, i per mostra de voluntat, que en aquesta mesa hi pogués anar el conseller. Hi ha anat altres vegades, el 17 de juliol del 2017 hi havia la consellera Borràs. Crec que estaria bé que el conseller Puigneró hi pogués ser. Sobretot perquè si comptem aquests drets amb relació a les pagues que s'han suspès, en tot aquest temps –ho deia UGT en un dels seus comunicats– podríem comptar que els treballadors públics han treballat un any de forma gratuïta, no? I, per tant, crec que el conseller hi sigui per agrair-los aquesta feina, i més si a sobre tenen un calendari concret de retorn, doncs, seria un gest.

Deia també el conseller Puigneró –que és veritat que va anar a veure la ministra Batet– que s'hauria d'augmentar el sostre de despesa per poder front el 2019, doncs, a aquest pagament, no? I la ministra Batet li va dir: «Bé, hi ha una manera de fer-ho, que és votar els pressupostos de l'Estat perquè es pugui augmentar aquest sostre de despesa, i, dos, que vostè ho prioritzi en el seu pressupost.» Que és el que els deia abans: si el 2017 hi havia més despesa corrent..., doncs, es podria prioritzar perfectament que fos en aquest sentit.

Crec que és un clam al cel, aquesta petició, aquesta necessitat de reconèixer als funcionaris la feina que han fet i l'esforç que han fet durant un període de crisi en el que ells han pagat molt més que altres aquesta crisi econòmica. Perquè, per exemple, en aquest Parlament no hem fet una reforma fiscal perquè els que més tenen més paguin, per exemple, ni hem modificat l'impost de successions o els trams alts de l'IRPF. Podríem haver demanat un esforç, també, a aquests que tenen més o guanyen més i no ho hem fet, ho hem fet amb els funcionaris. I em sembla que seria de rebut ja, gairebé entrant a l'any 2019, doncs, que el Govern es comprometés amb la gent; tant que parla de la gent i de les persones i dels catalans, doncs, que es comprometés i fes aquest esforç de complir amb algunes resolucions que s'han aprovat en aquest Parlament, com la del 2016, però també una que es va aprovar ara fa molt poc en el debat de política general.

Crec que ens honoraria a tots, eh?, perquè, si no, a vegades sembla que les coses que s'aproven al Parlament cauen en sac buit i no tenen cap valor, no? I si estem tots aquí crec que és perquè fem una feina i, en tot cas, doncs, el que s'aprova aquí s'hauria d'anar complint.

Per tant –no sé com vaig de temps, però...–, li demanaria això, que demà en aquesta reunió fossin concrets, que es pogués avançar. I, si no, com es pot vostè imaginar, seguirem molt insistents perquè sigui així, perquè s'ho mereixen els funcionaris públics i perquè creiem que la Generalitat pot prioritzar i ha de prioritzar com un dels temes..., el retorn d'aquestes dues pagues.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Romero. És el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula el diputat Dimas Gragera per un temps de deu minuts.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. Muy buenas tardes, señora directora general; muchas gracias por venir a comparecer. Mire, normalmente cuando un director general comparece al principio de un mandato suele venir y explicarnos cuál es su plan de gobierno, cuáles son las áreas que va a priorizar, cuáles son las principales acciones que va a desarrollar, pero, lamentablemente, la primera vez que usted comparece en esta

comisión tenemos que hablar de derechos a recuperar por parte de los trabajadores públicos, derechos que les pertenecen y que han perdido.

Ustedes han enmarcado la pérdida de estos derechos en aspectos macroeconómicos como puede ser una crisis económica, que, por supuesto, no le vamos a negar, pero también debemos enmarcarla en el contexto procesista en el que ustedes tienen sumida a Cataluña también desde hace años y que yo creo que tiene bastante efecto directo, también.

Miren, yo creo que para ustedes los trabajadores públicos no han sido una prioridad estos años, y la prueba es todo lo que ha comentado la ponente que ha hablado con anterioridad. Ya lo dijimos el día de la constitución de esta comisión, en la comparecencia del *conseller*: que el *conseller* dedicase una hora a hablar de políticas digitales y cinco minutos a hablar de función pública, pues, no era significativo de que esto se iba a revertir o de que aquí se prestaría la suficiente atención. Y tampoco es significativo que veamos al *conseller* fotografiarse más con drones, con robots e incluso con cables de fibra óptica que saliendo de reuniones y alcanzando acuerdos con los sindicatos.

Miren, escuchamos atentamente en la anterior comparecencia las ponencias de los representantes sindicales, y concretamente el de Comisiones Obreras definía la situación de los trabajadores públicos como «injusta» y «lamentable». Yo la defino igual; la podría definir en otro tono, pero quiero mantener el decoro de la cámara.

Miren, entrando en materia, nosotros básicamente queríamos tratar con usted tres temas. El primero, el que nos concierne, la devolución de los derechos de los trabajadores públicos; el segundo, algunos aspectos relacionados con la precariedad y la temporalidad a las que también están sometidos los trabajadores públicos de Cataluña, y nos gustaría hacer también unos apuntes –finalizaremos haciendo unos apuntes– sobre el respeto a la neutralidad de los espacios de trabajo, que a usted no le sorprenderá, no será nuevo, pero que nosotros queremos seguir enfatizando.

El otro día en las comparecencias de los sindicatos hubo algo que me hizo reflexionar, que me llamó especialmente la atención. Normalmente el movimiento sindical tiene una forma de funcionamiento que creemos que es básica y que es elemental y que sigue un patrón: se reivindican unos derechos, y cuando estos derechos se consiguen o se negocian, se intentan reivindicar otros, y siempre llevan una línea de avanzar en la consecución de derechos. Esto es la historia del movimiento obrero –no le voy a descubrir nada–, pero aquí llevamos unos años en que lo que están reivindicando los sindicatos es volver a un punto de salida, a un punto de derechos conseguidos que tenían hace algunos años.

Y en la recuperación de estos derechos detectamos como el más importante, sin duda, la recuperación de las pagas de los años 13 y 14. Usted siempre ha echado balones fuera, creo que ha hecho poca autocrítica. Se ha ceñido a la Ley de estabilidad presupuestaria, pero todos los presupuestos del Estado están sujetos a la Ley de estabilidad presupuestaria, y en otras comunidades autónomas sí que se han devuelto estos derechos y sí que se han devuelto estas pagas. De nuevo, nosotros creemos que es un tema de prioridades.

Mire, hoy mismo salía esta noticia sobre unas licitaciones para digitalizar archivos que anunciaba el señor Puigneró, unas licitaciones que nos costarán unos 900 millones de euros. Si usted... –imagino que tendrá la cifra a mano–, más o menos es el total de lo que se adeuda en pagas a los trabajadores públicos de Cataluña, con lo cual entiendo que usted compartirá conmigo que también hay un tema de prioridades.

Bien, otro aspecto que nosotros le hemos dicho que íbamos a tratar es la alta precariedad y la temporalidad que tenemos en la Administración pública. Tenemos una tasa de interinos que es muy elevada respecto a los niveles que recomienda la Unión Europea, que, como usted debe de saber, está en torno al 8 por ciento, y en

Cataluña, según sus propios datos –datos de mayo de 2018–, estamos por encima del 30 por ciento.

Además de esta temporalidad, los sindicatos también les recriminan que no tienen suficiente personal para desempeñar con garantías... Ustedes han anunciado una convocatoria de treinta mil plazas, pero es que estas plazas ya las anunciaron con anterioridad, en el año 2017. De hecho, si ustedes van a su página web, vemos que muchas de las plazas están publicitadas, pero no están convocadas, con lo cual creemos que sería interesante que ustedes también desbloqueen...

Y, además, esto se va a acrecentar, porque la media de la plantilla funcional es de cuarenta y seis años, y hay estimaciones de que cerca de un 30 por ciento de la plantilla se jubile en los años venideros, con lo cual, pues, bueno, en términos de contratación, serían unos diez mil funcionarios adicionales. Esperamos que usted nos diga cuál es su plan para cubrir esto. Ha anunciado una cobertura de plazas, pero nos gustaría que nos lo detallase un poco más.

Y nosotros tenemos la sospecha –se lo hemos dicho en algunas ocasiones– de que a ustedes esta temporalidad ya les va bien, porque ustedes son especialistas en poner a los funcionarios entre la espada y la pared. Y usted, como principal responsable de la función pública, tiene la obligación de velar por la protección de todos los funcionarios.

Miren, ya lo decía Lluís Llach. ¿Recuerda aquella célebre frase que decía: «Los funcionarios que no cumplan con nuestras exigencias» –hablaba en aquel momento de la Ley de desconexión– «sufrirán»? Pues, bueno, yo creo... Ahora hemos visto, esta última semana, que a esta persona se la ha premiado ocupando uno de los puestos principales en uno de sus nuevos chiringuitos de nueva creación, y esto es sintomático. Y yo creo que usted, como máxima responsable de la Dirección General de Función Pública, debería denunciarlo, al menos de puertas para adentro, ¿no?, que mientras ustedes crean puestos de trabajo para vividores del *procés*, continúan adeudando pagas y continúan hurtando derechos a los trabajadores públicos. Aquí el señor Comín y el señor Puigdemont han estado cobrando sin venir a trabajar mientras se seguían hurtando estos derechos.

Finalmente, aunque sea de forma más breve, quería tratar con usted también el tema de la neutralidad de los espacios públicos. (*L'orador mostra unes fotografies.*) Miren, estas fotos son del día de hoy. Esta es de un edificio dependiente de la *conselleria* que tienen en Vía Laietana. Como usted puede ver, bueno, esto parece un santuario de lazos amarillos. Yo entiendo que los lazos amarillos para ustedes sean un símbolo –por eso no tenemos ningún problema en que ustedes los luzcan en la solapa–, pero para nosotros también son un símbolo: piden la libertad para alguien que nosotros consideramos ha sido partícipe de un golpe a la democracia. Con lo cual entendemos que en el espacio público no se debe permitir esta interpretación de símbolos y que los trabajadores deben acudir a sus puestos de trabajo con un espacio libre de estas significaciones.

Se lo dijimos al señor Puigneró en su comparecencia y él nos dijo que no había ningún requerimiento, que no había ningún tipo de regulación que le obligase a esta retirada. Yo he podido observar un poco su currículum. Usted es licenciada en Derecho, si he podido leer bien. Yo le recomendaría que usted le dijese al señor Puigneró que sí que hay requerimientos para que se retiren.

Y, miren, esto ha sido una tónica habitual, y no solo esto: desde el mes de julio, que fue la comparecencia, esto ha ido empeorando. No se han retirado los símbolos, pero, además, es que utilizan nuevas fórmulas. Por ejemplo, en la Delegació del Govern de Girona desde megafonía se convocaba a los trabajadores públicos a las doce a manifestarse en favor de presos y fugados de la justicia. Nosotros le decimos a usted si esto lo ve habitual, si ha tomado algún tipo de acción contra los responsables, o si simplemente lo apoya y cree que es un ejercicio de libertad. Porque yo creo que, dentro de sus competencias, ustedes

deberían indagar qué ha sucedido. Pedimos una comparecencia en este sentido del señor Puigneró para pedir responsabilidades que fue rechazada por esta cámara.

Miren, ustedes, a nuestro entender han convertido Cataluña en un cortijo; han desprestigiado la función pública y ahora convierten la megafonía de las administraciones públicas..., como si fuese un supermercado. Yo creo que cualquier día, no sé, van a anunciar por megafonía que hay dos por uno en «esteladas» en recepción, o que con el carné de la ANC darán café gratis en la cafetería, o que a los diez primeros que lleguen con camisetas de presos políticos, pues, a lo mejor les dan unos días de vacaciones.

Creo que hay una falta grave de respeto a la neutralidad de nuestras instituciones, y ustedes deberían actuar en este sentido. Nosotros vamos a estar encima. Les vamos a decir que quiten sus manos de los funcionarios, que dignifiquen su trabajo y que trabajen para devolver derechos, y no para ocupar su espacio público.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. És el torn del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula el diputat, senyor Lucas Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Sorribas, moltes gràcies per estar avui aquí compareixent. He sentit, en la primera part de la seva intervenció, una mica de preocupació. M'ha recordat vostè els inicis del Govern de Convergència, del «govern dels millors», eh?, com venint aquí dient: «Bé, jo no vull retallar. No, si no és la meva intenció. Si és que jo només faig ciència, no hi ha voluntat política aquí. No hi ha cap projecte polític de fons.»

A mi m'agradaria recordar que, quan diu això i quan diu «en el fons l'únic que fèiem era també complir lleis bàsiques de l'Estat», és que el Govern de la Generalitat i els partits que formen part del Govern al Congrés de Madrid també donaven suport a les polítiques d'austeritat fiscal i pressupostària. Per tant, quan parlem de polítiques, tinguem l'honestedat de dir que són voluntats polítiques de gestionar l'Administració pública i el conjunt de l'economia d'una determinada forma. Mentre que en aquest país es feien excepcions fiscals, es retallaven serveis públics i en patrimoni públic, es devaluaven salaris via dues reformes laborals i via retallades salarials als treballadors de la funció pública, i es feia perquè hi havia intencionalitat política al darrere. I crec que això, com a directora general, és una mostra d'honestedat que hauria de fer, perquè avui del que venim a parlar aquí és de l'avaluació dels costos de les polítiques salarials i de drets laborals del Govern sobre el conjunt de la funció pública.

I aquests costos no són ciència; no són perquè hagués caigut una tempesta sobre l'Administració pública que hagués lesionat quatre o cinc funcionaris públics, no són perquè hi hagués hagut una glaciació que hagués baixat els rendiments productius del país. Són perquè hi va haver unes determinades polítiques d'ajustaments sobre els treballadors i sobre els treballadors públics d'aquest país que han tingut conseqüències en els seus drets laborals. Jo crec que aquesta és la primera reflexió que hem de fer.

La segona reflexió, que té a veure amb la prioritització del Govern que apuntava la companya del Partit Socialista, és que ni en els pressupostos més socials de la història sideral va tenir la consideració de revertir les retallades sobre els drets laborals dels funcionaris públics de l'Administració, i trobo que això és preocupant.

Quan fem una diagnosi de la situació de la funció pública a Catalunya –no només d'aquests anys de retallades, perquè crec que hi ha problemes que s'arrossegueuen des de més enllà–, ens trobem que hi ha una baixa ocupació pública a Catalunya. I no crec que aquesta baixa ocupació pública respongui a cap ciència natural; respon a

una voluntat política de tenir una baixa ocupació pública. Tenim quaranta empleats públics per cada mil habitants, lluny de la mitjana dels cinquanta-cinc empleats públics de l'Estat espanyol o dels vuitanta-cinc de l'Estat francès. Crec que això és una consideració política, no científica.

Ens trobem –ho ha dit un company també– amb un percentatge d'interinitat del 30 per cent, amb una edat mitjana de la plantilla de funcionaris públics de quaranta-sis anys; és a dir que al voltant del 30 per cent de la plantilla es jubilarà la pròxima dècada. Jo crec que això és un repte administratiu de primer ordre. I crec que aquest és el context en el que hem d'avaluar la seva proposta de trenta mil places per a l'ocupació pública.

I, per tant, la pregunta que a mi m'agradaria dirigir-li és si considera que aquestes trenta mil places que vol obrir el Govern de la Generalitat seran suficients per reduir la taxa d'interinatge al 8 per cent l'any 2020, com és el compromís de l'Administració, si seran el relleu generacional necessari tenint en compte que el 30 per cent de la plantilla es jubila en els pròxims deu anys i alhora per dotar l'Administració pública de la plantilla adequada que mereix tant la ciutadania que és dipositària de drets públics com els treballadors públics.

Després, crec que quan parlem de l'acord de l'increment salarial que s'ha dut a terme en els pressupostos generals de l'Estat, que és de l'1,75 més el 0,2 de l'Administració autonòmica, hem de dir que s'emmarca en un compromís, en un compromís de recuperació salarial i de revalorització salarial els pròxims anys, que seria més o menys del 6,9 els pròxims tres anys. I a mi m'agradaria preguntar-li si el compromís d'actualització d'enguany és un compromís d'actualització d'enguany, del que ve i de l'altre fins a recuperar el poder adquisitiu dels treballadors públics.

Hem sentit el senyor Puigneró, el senyor conseller, fent declaracions on feia marxa enrere en la recuperació de les pagues extres del 2013 i del 2014. Avui vostè aquí ha dit que demà tenen la mesa general i que ho exposaran als sindicats. Jo, per respecte a la representació dels treballadors públics, faré la meua valoració quan la conegui i quan conegui també la seva opinió, però m'agradaria fer-li una sèrie de preguntes. Quina consideració té vostè de que els salaris dels seus treballadors públics, dels treballadors públics que vostè té a càrrec com a directora general, es supeditin a la negociació amb l'Estat o es supeditin a un impost sobre la banca i no sobre la responsabilitat directa del Govern de la Generalitat sobre els seus treballadors públics?

Quina consideració té vostè de que mentre aquí es deia que, clar, els salaris dels treballadors públics els hauríem de supeditar a l'acord amb l'Estat, el partit del Govern, en el cas del Congrés de Madrid, el PDECAT, s'abstingués en la votació sobre el sostre de despesa –un dels arguments que posa sobre la taula el conseller per fer marxa enrere en la recuperació salarial?

Crec que, quan parlem de recuperació salarial –i vostè com a directora general ho hauria de compartir–, hauríem de parlar de que són drets inalienables i que un treballador té dret a cobrar la totalitat del seu sou per la feina que desenvolupa. I jo crec personalment que no és de rebut que algú, tenint responsabilitats fiscals i capacitat pressupostària per fer-ho, la supediti a tercers. Crec que és una vergonya. Crec que vostè, com a directora general, en això hi hauria de coincidir.

Un segon aspecte que a mi em preocupa de la devaluació de drets i que no ha sortit en la seva compareixença és la prevenció de riscos laborals. L'últim informe al que hem tingut accés es titulava Vint anys de prevenció de riscos laborals a la Generalitat i monitorava com havien augmentat els accidents laborals del 2012 al 2014. Deia, a més, que el Servei de Prevenció de Riscos de la Generalitat té una plantilla, segons l'estudi que feien, de 275 persones, el 53 per cent de les quals són interines. I que l'increment de la sinistralitat laboral a l'Administració pública coincideix amb

una retallada de més d'un 6 per cent de les hores anuals dedicades a la prevenció de riscos laborals aplicada entre 2012 i 2014.

La segona pregunta que li faria és..., la sisena –perdó–: com valora l'actual model de prevenció de riscos laborals de la Generalitat de Catalunya? I com valora que hagi augmentat la sinistralitat dels treballadors públics de la seva Administració en correlació amb les retallades pressupostàries en prevenció de riscos laborals? I com valora vostè que el 53 per cent de la plantilla que es dedica a la prevenció de riscos laborals siguin interins?

I una reflexió més àmplia. Quan parlem de pèrdua de drets laborals, no parlem només d'aquells que es fan per decret, d'aquells que es fan..., de disminucions salarials, de disminució d'hores pròpies, etcètera; parlem també de l'organització de l'Administració pública. I aquí cal dir que una part de les retallades de drets laborals no han vingut per retallades salarials o per retallades dels drets adquirits, sinó que han vingut per reorganització de l'Administració pública via externalitzacions i via privatitzacions de servei.

A mi m'agradaria saber si la direcció general i la conselleria faran algun informe sobre l'impacte en les condicions laborals de les externalitzacions de serveis públics dutes a terme durant aquests anys pel Govern de la Generalitat de Catalunya. I m'agradaria saber també si vostès tenen alguna valoració ja feta o si tenen la predisposició d'avaluar l'impacte de les externalitzacions en la qualitat laboral de la plantilla.

Per últim, agrair-li la seva compareixença. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Té la paraula el diputat Vidal Aragonés per un temps màxim de cinc minuts.

Vidal Aragonés Chicharro

Una qüestió prèvia, que és: aquest subgrup parlamentari, que forma part amb un altre subgrup, que és el del Partit Popular, del Grup Mixt, en compliment del Reglament del Parlament –i així en fa partícip el president d'aquesta comissió– fa proposta de divisió del temps a l'altre subgrup del Grup Mixt. Fem una proposta que és que tot el temps l'utilitzi el Subgrup de la CUP - Crida Constituent i que no n'utilitzi cap segon el Grup Popular, i atenent a la seva incompareixença entenem que hi ha una acceptació tàcita. Això és el estem fent i plantejant en totes les comissions en les quals no compareix el Partit Popular. És una comunicació que fa aquest subgrup al president d'aquesta comissió.

Gràcies.

El president

Senyor diputat, com nosaltres hem fet des de l'inici d'aquesta comissió, i atès que no hi ha hagut cap comunicació per part de la Mesa del Parlament, i atès que no existeix o jo no tinc, com a president d'aquesta Mesa, cap acord per escrit per part dels dos subgrups, el temps que li haig de donar són els cinc minuts que estableix en aquest cas l'acord de la Mesa del Parlament des del punt de vista verbal. I és el hem fet no només en aquesta, sinó en totes les altres comissions en aquest Parlament.

Gràcies.

Vidal Aragonés Chicharro

Em permetrà, senyor president, que li manifesti que era merament una comunicació, perquè s'estableix així en el Reglament. No pot haver-hi cap acord que sigui contrari al Reglament. No s'expressa que hagi de ser per escrit, la comunicació a aquesta comissió. I, per tant, tal com hem anat fent a la resta de comissions, fem una comunicació al president o a la presidenta per exercir únicament i exclusivament allò que ens permet el Reglament del Parlament.

En tot cas, intervindrem amb la major celeritat possible a fi i efecte de que pugui donar-se compliment del criteri del president d'aquesta comissió, però també el criteri de la CUP - Crida Constituent.

El president

Continuï, senyor diputat.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies –30.4 del Reglament del Parlament, per facilitar-li al senyor president.

En primer lloc, donar la benvinguda a la directora en aquesta compareixença. A nosaltres ens agradaria fer catorze preguntes, potser en farem set perquè no ens donarà més temps, però seria el temps que tindríem i les catorze que voldríem fer.

Començant pel que és la recuperació de drets econòmics i de seguretat social complementària, que és la primera part que vostè hi feia referència, mirin, ens han d'explicar per què signen un acord el 16 de juny de 2017 amb dues organitzacions sindicals, Comissions Obreres i UGT, que diu clarament que s'han de calendaritzar tota una sèrie de drets que s'han de recuperar i vostès encara no han calendaritzat. Quan ho faran efectiu?

En segon lloc, parlem sempre de la paga extraordinària del 2013: en quina data del 2018 la faran efectiva? Perquè vostès sí que han dit que ho faran efectiu el 2018, i hem entès perfectament que feia referència a que demà traslladarien informacions. Però nosaltres també volem que ens doni aquesta informació i sobre el 90 per cent restant, perquè no únicament hi ha una part que ja s'hi han compromès, sinó que hi ha un 90 per cent restant.

Vostès van signar el 19 de setembre de 2018 un acord amb Comissions Obreres i UGT –fa uns dies. Han volgut presentar aquest acord com si fos un no acord i no pas un trasllat del que ja s'havia pactat a nivell estatal i que, per tant, tenia la seva correspondència en l'àmbit de «la comunitat autònoma de Catalunya», com vostès de vegades ho denominen –no pas nosaltres–, i volem fer referència al que han dit públicament i que nosaltres no compartim.

Em referiré a expressions que són de la nota pública que ha fet el departament, no a expressions que interpreta la CUP. Vostès fan referència a «increment fins a l'1,95». Ens permetrà que, en primer lloc, considerem que l'increment no és tal. Per una primera part, perquè hi ha una part d'increment que és l'1,5, que és de gener, i hi ha una altra part que és el 0,25, que és de juliol, i, per tant, hi ha una primera part que és l'1,625. Més enllà de que vostès hi puguin sumar un 0,2 –que ara hi farem referència, si l'hi sumen o no l'hi sumen–, evidentment això no és realment el que vostès estan anunciant, i li demanem tot el rigor del món amb relació a aquesta qüestió.

Segona part, sobre el 0,2 al qual vostès fan referència. Mirin, nosaltres no sabem encara si l'origen és realment l'acord de 19 de setembre, si l'origen és una altra reunió de 19 d'octubre –i ens semblarà molt bé, eh?, que sigui l'una o l'altra–, o si simplement és el trasllat que fan a l'article 1.5 del decret llei. Però si és el que fan com a trasllat a l'article 1.5 del decret llei, allà el que consta és: «s'autoritza un increment» –que és aquesta referència, del 0,2– «que es concretarà en la negociació col·lectiva». Per tant, realment el que vostès anuncien i el que després es trasllada no és exactament coincident. Ja ens agradarà que a la negociació col·lectiva hi hagi un plantejament directe d'atorgament d'aquest 0,2 per cent, però no coincideix el que anuncien i el que realment després estableix l'article 1.5 del decret llei.

Fan també vostès referència a que es recupera el 100 per cent de les retribucions per tots els treballadors i treballadores en cas de baixa. Entenem que estan fent referència al supòsit d'incapacitat temporal, com a retorn a la situació que hi havia el 2012. I li volem fer també un parell de preguntes perquè ens ho pugui aclarir. Primer

de tot, tenim dubtes, molts dubtes, sobre si són per a tots els treballadors i treballadores públics –després de llegir l'article, potser no són tots i totes–, però quan fan referència al 100 per cent diuen «retribucions fixes i periòdiques», que no és exactament el que es cobrava. No fan referència al mes anterior, perquè em sembla que és un criteri que guarda molta coherència amb el clàssic de base de cotització de l'inici de la situació d'IT. Per tant, no s'està fent exactament referència al 100 per cent de les retribucions.

I la següent cosa que volem que ens aclareixi és..., hi ha una comunicació a l'Atri en què es diu: «Pel que fa a les absències justificades per motius de salut, el retorn en cada àmbit a la situació de l'any 2012.» Vostès deuen recordar perfectament que hi ha un reconeixement de trenta hores sense justificar. Aquestes trenta hores sense justificar es mantenen o no es mantenen? Ho diem perquè serà important per poder determinar realment si hi ha un manteniment de les hores i, per tant, s'estan guanyant drets, o, si no hi ha un manteniment de les hores, potser s'estan compensant drets.

I, per últim, també quan fan referència a la IT, i tant que vostès diuen «quan es reconegui la situació d'IT». Però, com resoldran aquelles situacions que venen de la mà d'un treballador o d'una treballadora que el primer dia se'n va al metge, i, com passa tantes altres vegades, no es dona IT quan diuen: «Jo he estat treballant i, per tant, demà tornaré a treballar»? Simplement, que ho puguin aclarir perquè els treballadors i treballadores públics ho tinguin clar.

Segon tema, estabilitat laboral. No sabem si és el 25,3 que diu l'EPA o una tercera part, que segurament serien les dades si féssim inclusió d'aquells treballadors i treballadores del sector públic que no estan inclosos o incloses en les relacions de llocs de treball, però aquest és el nivell de temporalitat que tenim. Com i quan ho faran vostès perquè s'arribi a un nivell del 8 per cent? Que nosaltres no ho compartim, pensem que hauria de ser menys, però, com a mínim, el 8 per cent.

Segon: convocaran totes les places vacants de la relació dels llocs de treball? I quan? Totes les de la relació del lloc de treball; no un número concret, no quinze mil, no trenta mil, sinó totes.

Per cert, mantindran vostès aquest nivell de lliure designació, i parlem, per exemple, de supòsits de bombers o d'agents rurals o fins i tot de comissions de servei, que són *sine die*, quan la normativa parla d'una limitació de sis mesos?

I, tercer, o tercer bloc de qüestions –i amb això, president, acabaré–: es va anunciar oferta d'ocupació pública per a l'octubre. Demà és el darrer dia d'octubre. Serà demà? Ho esperem. Com s'estabilitzarà el sector públic? És a dir, hi haurà una via que serà optar per via excepcional de concurs de mèrits o deixarem una part dels treballadors i treballadores interins sense estabilitzar la seva situació? I, més enllà de les jubilacions, a les quals ja s'ha fet referència, com s'actua sobre això?

L'última qüestió: tenen vostès la possibilitat de desenvolupar una llei catalana de la funció pública. Desenvoluparà tot allò que permet la LEBEP? I li està fent un diputat d'una organització independentista una pregunta pràcticament de gestió autonòmica o autonomista, però tot i així ens interessa saber si com a mínim es desenvoluparà allò que estableix la LEBEP.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Republicà. Té la paraula el diputat Jordi Albert per un temps de deu minuts.

Jordi Albert i Caballero

Molt bé; gràcies, president. Agrair la compareixença de la directora general de Funció Pública, la senyora Sorribas, i també la presència de la secretària de Funció

Pública, la senyora Marcos, i de la resta de treballadors i treballadores del departament i també dels sindicats que avui ens acompanyen.

Bé, hem vist en les paraules que ens han precedit..., és cert –és cert–, tenim aquesta qüestió i la tenim al damunt de la taula. I és una qüestió que hem d'abordar i que, de fet, s'està abordant. En les diferents meses de negociació s'està treballant i s'està amb la voluntat d'arribar a un acord que permeti el retorn de les pagues i la recuperació dels drets.

És cert també, però, que venim d'una trajectòria anterior que marca una urgència, marca aquesta urgència. I, per tant, doncs, el to que s'ha traslladat per part dels grups parlamentaris que m'han precedit en la paraula té una certa lògica, perquè és cert que marca aquesta urgència, però que marqui aquesta urgència no vol dir que anem cap la precipitació.

Lògicament, un pressupost és un ordre de prioritats, i, com s'ha interpellat en pressupostos anteriors i en la priorització..., en altres pressupostos, per exemple, doncs, hi havia una prioritat de cara a la funció pública, però també hi havia prioritats que també s'havien de cobrir en molts àmbits i en molts departaments, com els de salut, ensenyament, treball i afers socials, que implicaven un increment del 71,8 al 74,7 per cent del pressupost cap a una despesa social. Això també són prioritats, i la veritat és que l'ordre de les prioritats finalment també s'ha d'anar succeint amb els pressupostos que es vagin plantejant.

I, en efecte, ara tenim un nou repte, que és el pressupost del 2018, i un pressupost que també haurà de rebre suports. I el que deia la companya diputada del Partit Socialista, la senyora Romero, que esgrimia paraules de la senyora Batet –«Doncs donin suport als pressupostos generals de l'Estat i facin vostès la seva feina en els pressupostos de Catalunya»–..., doncs, bé, aquí estem en la mateixa tessitura: fem la feina en els pressupostos de Catalunya i llavors apel·larem, amb tots els grups parlamentaris, a que donin suport també a aquests pressupostos de Catalunya. Per tant, aquesta lògica acaba sent invalidada, perquè és una lògica de retorn: tots els pressupostos necessiten ser aprovats i, per tant, tothom utilitza les eines polítiques que té al seu abast per intentar aprovar aquests pressupostos.

En qualsevol cas, a mi em sembla que sí, que damunt de la taula hem de posar qüestions de les quals sí que n'estem parlant i que també s'han aprovat en seu parlamentària. I per nosaltres és important que en la proposta que es traslladi demà hi hagi una fermesa en el compliment d'aquesta calendarització i que sigui una calendarització d'execució, una calendarització que permeti posar horitzons i dates límit de compliment. Espero que sigui aquesta, la línia de treball que hi hagi demà en la reunió de la mesa.

És cert també que, lògicament, estem en un context una mica més favorable que no pas en anys anteriors, però no és menys cert que també tenim uns pressupostos prorrogats amb un sostre de dèficit. I no és que sigui una excusa: al final, hi ha un pressupost del 2017, hi ha un sostre de dèficit que queda estabilitzat, i és cert que, al final, en els pressupostos generals de l'Estat aquest límit es pot canviar.

I, per tant, no és treure'ns la nostra responsabilitat de sobre, quan apel·lem a l'Estat perquè en els seus pressupostos tingui en compte això, sinó que és permetre que nosaltres puguem fer una despesa que tenim voluntat política de fer.

I, per tant, és lògica i normal, aquesta preocupació que s'ha traslladat anteriorment pels grups, que nosaltres compartim plenament, però hem de posar també el terreny de joc en les condicions adequades, i ara mateix el terreny de joc no està en les condicions adequades, eh?, amb un pressupost prorrogat i amb un sostre de dèficit que clarament ens limita l'acció.

Després, s'ha fet referència al 0,2 per cent. Nosaltres li volem agrair el fet de que aquest 0,2 per cent finalment sigui una proposta de consolidació. Volem agrair-ho, perquè era important, eh? De l'1,75, que és el que es determinava i que es definia en

els pressupostos generals de l'Estat, passem a un 1,95. Per tant, aquest 0,2 és molt rellevant, perquè ajuda al clima de confiança en la negociació.

I jo crec que ara estem en aquesta fase, estem en la necessitat de recuperar aquest clima de confiança en la negociació i que els representants dels treballadors i les treballadores públics puguin recuperar la confiança en el que és el seu Govern. I això requereix una gestió de profunda empatia i de profunda col·laboració, eh?, i estic convençut de que aquesta empatia i aquesta col·laboració hi seran. I també una gestualitat política molt evident, molt evident des de tots els àmbits de la mateixa institució i, lògicament, des dels departaments que tenen aquesta responsabilitat.

Per tant, hem de seguir avançant, però també hem d'avançar sense permetre cap tipus de retrocés. I hem de seguir avançant també tenint molt clar que les peticions que ens fan són justes. I això ho assumim tots i totes: són justes, són justes i són adequades.

Abans s'ha fet una referència –la qual jo també comparteixo, eh?–: la lluita sindical es fonamenta en la millora dels drets. En aquest cas, la lluita sindical s'està fonamentant en la recuperació de drets. Venim d'on venim, cert, però també és cert que nosaltres ens hem de marcar un objectiu ambiciós, ens hem de marcar aquest objectiu. I també és cert que no podem passar-nos de frenada en les reivindicacions i en les peticions. És cert que quan s'interpella..., si trenta mil places seran suficients, és evident que no ho seran per afrontar els propers anys, però val més trenta mil que no pas menys.

Per tant, hem de continuar mirant endavant, i ens hem de donar un cop de mà. Entre els mateixos grups ens hem de donar un cop de mà per intentar impulsar aquelles propostes que siguin assumibles i que no siguin, com comunament es diu, un brindis al sol.

Avui parlem..., la seva compareixença era per tractar la qüestió específica del retorn dels drets, però, en canvi, s'ha parlat de moltes altres coses, eh? S'ha parlat fins i tot de si hi ha llaços o no hi ha llaços a les dependències de la Generalitat; s'ha parlat de si això és un atac o no és un atac al funcionariat; s'ha parlat d'altres drets dels funcionaris o d'altres condicions laborals, millor dit, dels funcionaris. Però l'especificitat de la compareixença era el retorn dels drets que es van perdre en anys anteriors i que, per tant, s'han de retornar.

Em sembla que és important que focalitzem el debat i les propostes en aquest àmbit. Per això jo li vull traslladar una qüestió, que és: de cara a la reunió de demà i de cara a les properes reunions que, sí o sí, s'hauran de continuar donant, que traslladi aquesta confiança, que traslladi aquesta fermesa en el compliment dels acords del Govern. Que a aquest acord del 16 de juny del 17 també és cert que hi hem de donar forma, perquè és cert que fins ara no s'ha complert. Per tant, admetre també, en les mateixes dinàmiques i els mateixos incompliments, per les diferents motivacions que siguin..., és important que també ho assumim, però també tinguem molt clar que l'única manera de recuperar aquesta confiança és donar compliment amb pas ferm i proposar allò que realment podem complir i podem assolir. Per tant, l'encoratjo a seguir treballant en aquesta línia i, sobretot, amb una voluntat clara de retorn a allò que és just.

I, sobre la llei catalana de funció pública, nosaltres som uns grans defensors de que hem de tenir aquesta llei, que l'hem de treballar, que hi hem d'aprofundir. I segur que els grups que estem en aquesta cambra també compartim aquesta necessitat, però avui no és una qüestió en la qual puguem entrar amb profunditat.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula la diputada Gemma Geis per deu minuts.

Gemma Geis i Carreras

Gràcies. Bé, nosaltres també volem sumar-nos al que deia ara el company del Grup Republicà. La veritat és que governar és difícil, i en un context, doncs, de responsabilitat no sempre és fàcil, no? Aquí la diputada Romero, que té molta més experiència que jo i que, diguem-ne, ja porta més anys al Parlament... Jo recordo quan, a les retallades –estava a la universitat– del 2011, Zapatero va començar..., que «matxacava» cada dia amb la notícia de la prima de risc, no? I recordo que..., estaves a la ràdio, no?, i cada dia: «La prima de risc està fins aquí i no sé què.»

Recordo també quan va arribar el decret llei d'estabilitat pressupostària al Tribunal Constitucional. Em va agradar moltíssim que feia referència a la situació dels bancs, a com podia haver-hi fallida, no? Vull dir que era un context que..., ara no ens en recordem, però era un context d'enorme dificultat. Podem fer crítica, després, de com es va respondre, no?: les polítiques d'austeritat, com es va reformar la Constitució el 23 d'agost de 2011, qui va aprovar la reforma de la Constitució... Per tant, era un context molt difícil que ara, amb el pas del temps, doncs, sembla que no ens en recordem, però era un context d'estrès econòmic molt important, no?

Jo també crec que la recuperació d'aquests drets és una causa justa, és un dret reconegut. I, per tant, des d'aquí, tal com ho van dir l'altre dia en la compareixença els sindicats..., doncs, tot el nostre suport. I crec que la directora i la secretària general de Funció Pública, doncs, en aquesta responsabilitat ja hi estan treballant. Crec que la seva presentació ha sigut molt honesta, de dir: «Miri, aquest any es van perdre aquests drets, es van fer aquestes retallades; de mica en mica ens hem anat recuperant. Ens queda un camí per fer. Sabem que anem tard en la calendarització. Demà tenim una proposta de calendarització, doncs, que, per respecte, volem que els sindicats siguin els primers...» Això és governar –això és governar–, la dificultat del Govern.

Quan feia referència el company dels comuns –em sembla que era, si no m'equivo– a aquest pressupost de 2017, deia: «Clar, prioritzar el retorn de les pagues extres.» Sí, molt bé, però és que després els companys de salut els diran que fan més falta en el pressupost de salut, que el 2017 hi havien 400 més milions d'euros, a salut. I anirem a la Comissió d'Ensenyament i diran: «No, és que fan falta més diners...» I hi estic d'acord, eh?, fan falta molts més diners a molts llocs. Jo per això crec que, per aconseguir això, fa falta la república, diguem-ne, no? A ensenyament, en el pressupost de 2017, quasi 400 milions més; a treball, a atenció a les famílies... Escolta, jo també estic d'acord que fan falta moltes més polítiques.

Per tant, ens trobem, no?, els que ara ja comencem a estar aquí que a cada comissió que anem o a cada demanda... Doncs escolta, nosaltres estem d'acord en sumar allò, però quan governes saps que tens una bossa, i llavors tens uns impostos, que arribes al Tribunal Constitucional i te'ls suspenen, no? Vull dir que... I podríem parlar molt d'aquestes polítiques financeres, però governar és responsabilitat.

I, per tant, jo marxo d'aquí avui amb aquest compromís de calendarització. Marxo..., doncs escolta, si aquell any, el 2016, diputada Romero, van ser capaces d'asseure's amb en Sabrià, no?, i poder arribar a un acord, doncs, per part nostra hi haurà tota aquesta voluntat d'arribar-hi. També li vull ser franca, eh?: el meu context no és de normalitat. Jo vaig cada setmana... (*Veus de fons.*) No, el meu context no és de... Jo crec que puc dir-ho, no? És un context de presó, és un context d'exili, és un context de consellers imputats, és un context... Bé, cada dia anem veient..., ara l'última notícia de la fiscalia també, amb relació a l'1 d'octubre, no?

Per tant, nosaltres som responsables. Hem fet govern perquè som responsables, i no deixarem de treballar per ser responsables i intentar aconseguir, doncs, la millora de tots els drets i de les condicions. Però sí que ho haig de fer, perquè forma part

també de la meua responsabilitat, recordar-li que no estem en un context normal, malauradament.

Per tant, ganes de treballar, totes; compromís per recuperar aquests drets perquè són drets dels treballadors, tot. Però també sabem les dificultats que hi ha.

En aquest sentit, m'ha semblat també molt interessant l'oferta pública d'ocupació. Jo crec que aquesta demanda que tenim tots, d'abaixar la temporalitat de l'Administració... Quan parlem de l'Administració, doncs..., és el factor humà, és aquell conserge, és aquell metge, és aquell mestre, no?, és aquella persona, doncs, que quan entres un escrit t'ajuda, és aquell treballador social, és aquell criminòleg. A vegades ens perdem, no? Són totes aquelles persones, doncs, que cada dia, quan entren a l'Administració, són aquella cara amable que t'ajuda a dur a terme aquelles activitats.

Per tant, escolti, tot el compromís nostre. Demà esperem aquest calendari, segur. Nosaltres vam votar a favor de la seva compareixença. Segur que si hi ha una altra proposta de compareixença nosaltres també votarem que sí, perquè em consten i hem vist avui les seves ganes de venir a donar la cara. Crec que hi ha una oposició que és responsable, no?, i que fa arguments responsables; d'altres, que si *los chiringuitos*, que si Lluís Llach... Lluís Llach no cobrarà absolutament res per formar part d'aquest debat.

I, per tant, on hi hagi una oposició responsable i crítica, doncs, intentarem treballar, però sempre reconeixent que no estem en una situació de normalitat, sinó que estem en una situació de presos i exiliats.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn, per respondre, de la senyora Sorribas per un temps aproximat..., crec que són quinze minuts o deu minuts, el que vostè necessiti per respondre als grups parlamentaris. Endavant.

La directora general de Funció Pública

Bé, moltes gràcies a tots per les seves aportacions. Intentaré respondre, evidentment, a allò que és l'objecte d'aquesta compareixença i, en qualsevol cas, al que és de l'àmbit de la competència de la Direcció General de Funció Pública, perquè aquí s'ha fet esment de moltes qüestions que no són àmbit de la meua competència, i, per tant, entendran, doncs, que m'abstingui de donar-hi resposta.

Un tema que ha sortit, recurrent, i que és normal, és el tema del retorn de les pagues extraordinàries i és el tema del compromís del 10 per cent de la paga del 2013. Miri, senyora Romero, no només va ser Catalunya, qui va retallar les pagues extraordinàries, eh? Van ser altres comunitats autònomes, i no s'han retornat. (*Veus de fons.*) No, a Andalusia no s'han retornat i a Galícia no s'han retornat. Vull dir, només els comento això. És veritat que han negociat altres drets, però això no s'ha retornat. En qualsevol cas, nosaltres tenim un compromís de retorn de les pagues extres i, com he dit a la meua intervenció, la voluntat ferma de complir aquest compromís, no?

Han parlat de prioritització. La prioritització l'hem de fer mitjançant la negociació col·lectiva, i aquesta prioritització es va plasmar en l'acord de la mesa general de negociació de 16 de juny de 2017, que va consistir en finalitzar el retorn de la paga del 2012 l'any 2018, com els he dit abans, amb el 20,77 que en quedava, i començar ja aquest mateix any el retorn del 10 per cent de la paga del 2013 i continuar negociant les calendaritzacions.

Jo crec que hi ha un tema aquí que pot induir a error, que és el tema del sostre de despesa que vostès han esmentat. No es tracta d'augmentar o no el sostre de despesa –que també–; del que es tracta és de modificar i de suprimir la disposició addicional 41 de la Llei de pressupostos generals de l'Estat, que supedita el retorn dels drets al compliment de l'objectiu de dèficit i del sostre de despesa.

És a dir, és aquesta supeditació dels drets, el que ens impedeix fer front al compromís de pagar la paga extraordinària –el 10 per cent del 2013 que teníem compromès.

És per això que el conseller Puigneró va anar a entrevistar-se, com vostès saben, el passat dia 18 d'octubre amb la ministra Batet per possibilitar, doncs, que s'eliminassin aquests obstacles legals que ens impossibiliten complir amb els nostres compromisos.

Ha parlat d'altres temes, també vostè, senyora Romero. El tema de les borses d'hores i de l'augment de paternitat no és fruit de l'acord del 2017. És fruit d'un acord de la Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic de 29 de març de 2018. Per tant, doncs, crec que s'han barrejat temes, no?

En qualsevol cas, en el tema de les pagues extraordinàries, doncs, reiterar el compromís de pagar aquestes pagues, de retornar-les. I, com els deia, reiterar, doncs, que demà presentarem un calendari, i demanem que entre tots puguem fer possible que es retornin eliminant també els obstacles legals que en aquests moments tenim, no?

El tema de la temporalitat: és cert que tenim un índex de temporalitat molt elevat, però aquest índex de temporalitat ve motivat bàsicament, doncs, per les prohibicions i impossibilitats que la normativa bàsica estatal ens ha fet per fer convocatòries públiques.

Taxa de reposició d'efectius, els ho reitero, i els ho explicaré amb un exemple molt clar –molt clar–: durant els anys, això, 2011, 12, 13, que els he esmentat, era d'un 10 per cent. Què vol dir això? Que si, per exemple, tenim una entitat del sector públic amb cent treballadors, dels quals, com vostès han dit, hi ha un 30 per cent de temporalitat –per tant, si tenim cent treballadors, tenim trenta interins–, i la taxa de reposició d'efectius és del 10 per cent, i resulta que en aquella entitat l'any anterior només se m'ha jubilat un treballador, només puc cobrir una plaça: continuo tenint vint-i-nou interins, un 29 per cent. Per tant, per molt bona voluntat que nosaltres tinguem, que la tenim, i que estiguem arribant als màxims, la taxa de reposició d'efectius ens impedeix rebaixar els índexs de temporalitat.

Per tant, des d'aquí demanem, com sempre hem demanat, i quan ens ho pregunten..., és l'eliminació de la taxa de reposició d'efectius, que nosaltres puguem convocar totes les places que vulguem –l'eliminació de la taxa de reposició d'efectius.

En aquesta línia, un altre grup ha preguntat si amb les trenta mil places és suficient. Segurament no és suficient, però les trenta mil places s'afegeixen a les ofertes públiques de cada any, eh? Aquestes són les dels processos específics d'estabilització i consolidació. I, com els dic, estem arribant als màxims permessos per la taxa de reposició d'efectius. Jo crec que això els ha de quedar molt clar, és molt important.

Tot el tema que han comentat vostès del decret llei, que parla de que el 0,2 per cent s'autoritza i s'ha de concretar en la negociació col·lectiva. Doncs, efectivament, és el que hem fet. És a dir, el decret llei el que ha habilitat és el 0,2 per cent, i en la negociació col·lectiva vam arribar a un acord amb els sindicats de com es distribuïa, aquest 0,2 per cent. No els ho he dit abans, però hem arribat a un acord: que aquest 0,2 arriba a gairebé la totalitat d'empleats públics, té una distribució lineal –cosa que ha permès que els grups més baixos tinguin un increment percentual superior als grups més alts.

Evidentment, ara fa molt poc s'ha arribat també a un acord en el si del Consell de la Policia, en el si de la mesa general de l'Administració de justícia. Les entitats del sector públic estan negociant..., com no pot ser d'una altra manera: la concreció dels increments ha de ser objecte de negociació. Per tant, el redactat del decret per mi és plenament encertat, no?

M'han parlat del tema del 100 per cent de la incapacitat temporal i les absències justificades per motius de salut. Miri, el tema de la mesura que ens va venir impo-

sada per la normativa bàsica estatal de reducció retributiva en els casos d'incapacitat temporal va anar acompanyada d'una mesura compensatòria, que es va imposar l'any 2013 –2013–, que era de trenta hores d'absència per motius de salut sense rebaixa retributiva. Això era una mesura compensatòria. En el moment en què es reverteix la mesura de la incapacitat temporal, de tal manera que ara des del primer dia es percep el 100 per cent de les retribucions, doncs, la reversió és absoluta, o sigui, reverteix en totes les mesures. I això va ser fruit d'un acord amb les organitzacions sindicals.

Tornem a la situació anterior a l'any 2012, que és quan es va produir aquesta mesura de contenció de la despesa de les incapacitats temporals. Les trenta hores van ser de l'any 2013. Això va quedar claríssim en la mesa de negociació i consta en les actes. Vull dir, ningú ha estat portat a engany en aquest aspecte.

Altres temes que han sortit. Temes d'envelliment de plantilla: no seria més que incidir en el tema de la impossibilitat de fer ofertes d'ocupació pública més enllà de la taxa de reposició.

Tot el tema de la baixa ocupació pública de l'Estat, la interinitat del 30 per cent..., estariem exactament en el mateix.

Prevenió, el model de prevenció de riscos laborals, ha sortit aquí. Bé, vostès parlen d'un informe que ha fet una organització sindical, Comissions Obreres. No és un informe –amb tots els respectes, eh?– que s'hagi fet des del Govern. Per tant, doncs, aquest informe ha de ser objecte d'anàlisi. També els avanço que s'ha convocat ja la Comissió Paritària General de Prevenció de Riscos Laborals per tractar d'aquest tema específic, que està convocada per al proper dia 12 de novembre. I allà també s'haurà d'escoltar el posicionament de la resta d'organitzacions sindicals en aquesta matèria.

És veritat que tenim uns índexs de sinistralitat elevats, però també és veritat que la gran majoria dels índexs de sinistralitat estan motivats pels accidents *in itinere*. Això, doncs, evidentment no és conseqüència de l'estat o de la situació dels llocs de treball, no? Són accidents de treball, perquè estan així reconeguts, però són accidents *in itinere* el 25 per cent, i ho tenim així en l'informe de sinistralitat, no? Estem fent plans de mobilitat, com vostès saben, i esperem, doncs, que es puguin reduir, perquè les nostres polítiques en matèria de prevenció de riscos laborals són de reducció al màxim de la sinistralitat, no?, com no podia ser d'una altra manera.

Altres temes que hagin pogut sortir, així, de l'objecte de la convocatòria..., bé, el tema dels llaços grocs que vostè plantejava. Doncs el tema d'edificis no és competència de la Direcció General de Funció Pública. En qualsevol cas, per nosaltres tot aquest tema és una qüestió de llibertat d'expressió i de drets fonamentals, i no avançaré amb més...

I una pregunta que han fet és si demà el conseller assistirà a la mesa de negociació dels empleats públics. Com vostès saben, els diferents consellers competents en matèria de funció pública assisteixen en comptades ocasions a les meses, perquè les seves agendes no els ho permeten. I les meses bàsicament..., en el 99 per cent de les ocasions estan presidides per la secretària d'Administració i Funció Pública, senyora Annabel Marcos, que és qui demà presidirà aquesta mesa.

En qualsevol cas, bé, jo no sé si em deixo alguna cosa, així, objecte de la compareixença... Jo diria que he respost bàsicament a tot i, si no, doncs, em disculparan, però crec que hem respost bàsicament a tot, no?

Bé, moltes gràcies.

El president

Mot bé, gràcies per la compareixença. Hi ha algun grup que vulgui prendre la paraula? (*Pausa.*) Sí. Senyora Romero, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per un temps màxim de tres minuts.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president –suficient. És que m'ha preocupat una mica més aquesta segona intervenció de la senyora Sorribas. (*Veus de fons.*) Sí, perquè al final dona una mica la sensació que tot són excuses, no?, per no fer efectiva una voluntat que diu el Govern que té. Si la voluntat és pagar, retornar aquestes pagues dobles, que ho faci amb un calendari. És senzill. Però portem tres anys esperant aquest calendari i no arriba. Esperem que demà, en aquesta mesa de negociació, doncs, es pugui presentar i acordar això. Ho esperem. Però estem escèptics, perquè ja portem massa temps esperant.

Miri, escolti, el 2010 –és veritat– va començar un període de retallades a l'Estat; és veritat, nosaltres ho reconeixem, cosa que no fan altres grups. I es van suspendre alguns drets, que la majoria ja han estat retornats o hi ha un calendari de retorn, cosa que no passa a Catalunya, on després, el 2012, aquí també va haver-hi una llei d'estabilitat pressupostària –bastant dura, per cert, més que la de l'Estat– i aquí es van treure drets, es van suspendre drets i no s'han retornat. Alguns sí, però els importants, que són aquells pels que, home, la gent treballa, que no només treballa per vocació, sinó també perquè se'ls pagui un sou, doncs, aquests no han estat retornats.

I, escolti'm, ara diré una cosa una mica gruixuda, però els funcionaris, els empleats públics, estan fent de banc de la Generalitat –estan fent de banc. Porten uns quants anys fent de banc: se'ls han tret uns diners que la Generalitat ha utilitzat per a altres coses. Escolti, si vostès tenen tanta voluntat i prioritzen aquesta despesa, doncs, posin-ho en el pressupost del 2019. Deixi's de coses..., d'excuses legals. Perquè vostè diu: «No, però legalment no pot ser.» Ja l'hi he dit: en objectiu de dèficit i sostre de despesa, s'està en procés de modificació al Congrés dels Diputats, només falta que hi hagi la majoria perquè s'aprovi.

Però, després, li diré una altra cosa: què han fet les comunitats que ja ho han retornat? I l'Estat? Que és que han incomplert la llei? Deuen haver-ho prioritzat en el seu pressupost. I que no han tingut problemes legals per retornar el tant per cent de les del 2012 que ja han estat retornades? És que jo, sincerament... Volem estar a la llista de les comunitats autònomes que més tarden a retornar els drets suspesos als seus empleats públics? Sembla que ens agradi, estar a les llistes dels que «més»: més llistes d'espera sanitàries, més llistes d'espera de residències d'avis, més llistes d'espera perquè els funcionaris i empleats públics cobrin els drets suspesos –en aquest cas, les pagues del 2013 i el 2014.

Sincerament, prou d'excuses. Si hi ha voluntat, que es prioritzi en els pressupostos. I deixin-se d'excuses legals, que són de mal pagador, perquè bé que ho fan altres comunitats autònomes i l'Estat i bé que vostès ho van fer amb la del 2012. Senzillament, s'ha de prioritzar la despesa, que és el que demanem: que prioritzin vostès la despesa.

I m'ha preocupat l'última frase que ha dit la senyora Sorribas, perquè demà no hi anirà, el senyor Puigneró –amb tots els meus respectes a l'Annabel Marcos, només faltaria, que és la secretària de Funció Pública. Però crec que si hi van a donar una bona notícia i hi ha una mesa on es tractarà un tema tan important com és el retorn d'aquestes pagues..., em sorprèn que no hi vagi el conseller.

Per tant, espero que a la sortida d'aquesta reunió ens expliquin què han acordat, perquè de moment encara esperem una mica expectants, incrèduls, fins que no en coneguem el contingut.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Romero. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el senyor Dimas Gragera per tres minuts.

Dimas Gragera Velaz

Gracias, presidente. Bien, le agradezco la comparecencia. Honestamente, creo que ha hecho usted lo que ha podido. Como le digo, sigo pensando que la situación de los trabajadores es injusta i lamentable. «Lo que ha podido» en términos de que la situación de los trabajadores públicos es tan grave, a nuestro entender, que usted tenía hoy un papel difícil, porque ha intentado defender lo que, a nuestro entender, es indefendible.

Nos vamos a centrar... Como oposición, queremos irnos de aquí arrancando algunos compromisos. Lo primero, dada la importancia de la reunión que tienen mañana –entiendo que para todo el mundo–, le pediría que volviesen a comparecer y nos explicasen el resultado de la misma o el acuerdo de la negociación.

Y usted está poniendo muchas excusas por las cuales no pueden retornar la paga ahora, excusas presupuestarias. Con lo cual me imagino que este calendario que usted ha dicho tendrá fecha del año 2027, por lo menos..., para que vean ustedes las incoherencias que a veces arrojan en sus debates.

En segundo lugar, usted tiene claros los derechos, usted tiene claro cuándo se perdieron los derechos, y espero que tenga claro que se tienen que recuperar. Lo que le pido es que en la próxima comparecencia también elabore un calendario en el que diga a todos los grupos de la oposición cómo y cuándo se van a recuperar estos derechos.

En tercer lugar, me hablaban del tema de los lazos, que no era pertinente. Estamos hablando de recuperar derechos. El derecho a trabajar en un espacio libre de simbología política es un derecho que se ha perdido en Cataluña, con lo cual sí que es pertinente, y se enmarca en el contexto de esta comisión, de esta comparecencia.

Y, en cuarto lugar, sobre la tasa de reposición de efectivos: ¿cómo fueron capaces de convocar treinta mil plazas en el año 2017 con esta restricción? Quizás me lo podrá explicar, lo podrá desarrollar.

Y le digo que hay otro problema añadido: hay muchas plazas, incluso del año 2015 –ya se lo he dicho–, que están anunciadas, pero no están convocadas. Le pedimos que esto lo desbloquee, porque entiendo que no anunciarían plazas si tuviesen esa restricción en ese momento. Con lo cual solo desbloqueando esto imagino que encontraríamos alguna solución y subsanaríamos un poco todo el destrozo que ustedes han hecho a la Administración pública catalana.

Y comparto con ustedes..., no estamos en una situación de normalidad, porque la situación que viven nuestros funcionarios y nuestros trabajadores públicos no es normal.

Muchas gracias, y buenas tardes.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, el diputat Lluís Ferro.

Lucas Silvano Ferro Solé

Lucas.

El president

Lucas –perdó–, Lucas Ferro. Per tres minuts –perdoni.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, senyor president. Reitero la preocupació que ha expressat la companya del Partit Socialista: si el conseller no va a fer-se la foto, no me'n refio, perquè diguem que aquest Govern no és poc donat a fer-se fotos.

Jo sí que li he fet abans una pregunta que no m'ha contestat, però després n'ha donat la seva opinió amb relació a una altra cosa. Ha dit: «El problema no és el sostre de despesa, és supeditar la recuperació de drets laborals al sostre de despesa.» I jo li he fet una pregunta molt concreta sobre les declaracions del

conseller Puigneró. Li he preguntat: què li sembla que el seu conseller supediti la recuperació de drets laborals a un impost a la banca o a una negociació amb l'Estat?

Perquè si entenc que vostè avui s'ha queixat de que no poden supeditar drets laborals per l'article que vostè ha esmentat amb relació al sostre de despesa, entenc que estem en contra de fer-ho de qualsevol altra partida pressupostària. Perquè entenc que un govern és responsable de la seva Administració pública i que, per tant, hauria de gestionar en base a la seva responsabilitat davant dels seus treballadors i no excusant-se, perquè s'han recuperat pagues extres en altres comunitats autònomes i jo no he vist a ningú dir que ha sigut una actuació fora de la llei.

És que no venim –i a mi m'agradaria aclarir-l'hi– a que reiteri el seu compromís de fer-ho, venim a recordar-li la seva obligació de fer-ho. I el seu compromís no és retornar les pagues extres, aquesta és la seva obligació. El seu compromís és fer públic un calendari de retorn de les pagues extra i, per tant, no tirar pilotes fora. Jo ho comparteixo: m'ha preocupat més el final de la seva intervenció que el principi.

Respecte a l'informe de Comissions Obreres sobre riscos laborals, s'hi afirma que la Generalitat de Catalunya consta com l'Administració pública de tot l'Estat on més han augmentat els accidents laborals des de 2012 fins a 2014; que el 53 per cent de la plantilla són interins, i que durant aquest període hi ha hagut unes retallades del 6 per cent. I vostè em diu, bé, que la majoria són *in itinere*. La seva proposta és que facin un curs d'educació viària? És que no ho entenc. Vull dir, jo crec que quan la Generalitat lidera un rànquing estatal, la proposta ha de ser no treure pilotes fora un altre cop, sinó assumir les responsabilitats.

I li he fet una tercera pregunta que em sembla que no m'ha contestat. Jo li he dit: la pèrdua de drets laborals de la funció pública no ha sigut només via decrets salarials i via pèrdua de drets adquirits, ha sigut també via externalitzacions de la funció pública i via reorganització de la funció pública sota criteris de mercat i de privatització de serveis. Li he preguntat si vostès han fet un informe sobre l'impacte en les condicions laborals de les externalitzacions. I, si no l'han fet, tenint en compte que volen esmenar els set anys de retallades en drets laborals, m'agradaria saber si el faran, si tenen previst fer un informe sobre les conseqüències de les externalitzacions en els drets laborals de la plantilla.

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant.

Lucas Silvano Ferro Solé

Gràcies.

El president

Ja està? (*Veus de fons.*) Gràcies, senyor Lucas Ferro –perdoni per la confusió d'abans. És el torn, en aquests moments, del senyor Vidal Aragonés, pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Dos minuts.

Vidal Aragonés Chicharro

Gràcies, president. Nosaltres preguntàvem... Per cert, sobre si hi serà o no hi serà, el conseller, potser ve després de la reunió a donar les bones notícies, que és el que potser ha fet en altres ocasions. Per tant, no valorem si anirà o no anirà a la reunió, perquè si ha de donar bones notícies, i tant que hi anirà, i potser no va a la reunió.

Sobre el tema de què s'anuncia demà: doncs mirin, demà poden anunciar que compleixen allò que han pactat, que significa el 10 per cent, o simplement vostès estan incomplint acords.

Però hi ha un altre element: octubre, deien, quan feien referència a l'oferta d'ocupació pública –octubre. Per tant, demà hi ha d'haver aquesta comunicació del que és l'oferta d'ocupació pública, perquè, si no, vostès estan incomplint allò que anuncien. Nosaltres, encara que no tenim temps, hem volgut ser rigorosos. El que vostès anuncien i el que després signifiquen els acords no guarden exactament relació, i els demanem aquesta rigorositat.

I, sobre el tema del 0,2 per cent, l'article 1.5 és clar: si haguessin volgut..., a la massa salarial directament, no deixar-ho per a una posterior negociació. I també els recordem, si no ens fallen les dades..., 2005, 2006, que serien les dades de la darrera negociació, per una banda, dels acords dels funcionaris, i, per una altra banda, del conveni dels laborals. Per tant, està bé que ara ens emplacin a la negociació col·lectiva i a l'acord quan durant molts anys no s'ha estat donant. I nosaltres el que els demanàvem eren propostes concretes per reduir la temporalitat.

I jo, miri, li vull traslladar, senyora directora, amb tots els respectes..., m'ha sobtat que vostè vingui i digui que la temporalitat troba origen en la taxa de reposició. Perquè pot haver-hi molts orígens, un pot ser aquest; però, evidentment, que tota la temporalitat del sector públic català, doncs, l'aboquin en la taxa de reposició, em sembla que això qualsevol que treballi en el sector públic no s'ho acabarà de creure.

I l'últim: nosaltres volíem fer fins i tot plantejaments positius; plantejaments positius sobre si optaran o no per via excepcional de concurs de mèrits per a tota una generació de treballadors i treballadores públics que potser es troben en unes places que no els permetran consolidar..., perquè porten anys i anys treballant en el sector públic i, per tant, no poden dedicar el seu temps a preparar una oposició on es valorin altres elements.

I l'últim –que abans ho deien, que era un criteri molt autonòmic–, també una possibilitat, que és: aprofitin, desenvolupin la llei catalana de la funció pública i tot allò que habilita la LEBEP per fer efectiu i que desenvolupi..., que podia ser un altre element diferenciat de com es regula la funció pública –en aquest cas, per a Catalunya.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. Algun altre grup vol demanar la paraula? (*Pausa.*) Sí. Pel Grup de Junts per Catalunya, la senyora diputada... (*Veus de fons.*) Sí? Doncs pel Grup Parlamentari Republicà, el senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Re, simplement, per agrair la compareixença. Desitjar que demà, hi vagi o no hi vagi el conseller, les notícies siguin bones. Jo soc poc de fotografies; més aviat jo prefereixo que les notícies arribin i que, hi sigui o no hi sigui el conseller, al final aquestes notícies siguin bones i que, per tant, hi hagi un acord per a aquesta calendarització en el marc de la mesa general.

I, com sempre hem fet quan s'ha demanat la compareixença de la Direcció General de Funció Pública, doncs, hi donem suport, perquè és bo que també es vingui per part de la direcció a parlar en aquesta cambra, a intercanviar..., a dialogar amb els grups parlamentaris. I que, per tant, com a parlament, també puguem continuar fent la nostra tasca.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, per part del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, la senyora Gemma Geis.

Gemma Geis i Carreras

Gràcies, president. Bé, jo també seré molt breu. Agrair la compareixença i també el compromís de tornar aquí, si el Parlament ho considera oportú, per parlar d'aquest acord.

Segon, dir, doncs, que al final qui té la competència en matèria de funció pública és la secretària general, i, per tant, jo crec que també li pertoca estar a les reunions i liderar-les, amb un equip –per això hi ha secretaris.

Tercer, li diria al Vidal Aragonés que la taxa de reposició... Mirem, a les universitats catalanes –en això l'Alícia Romero jo crec que em donarà la raó–, en cinc anys com s'ha elevat aquesta taxa de lectors i d'agregats temporals, diguem-ne, arran de la taxa de reposició. I si ja parlem del PAS, que no va modificar el PP..., la taxa del PAS a les universitats catalanes és zero, i no s'ha pogut cobrir re els últims cinc anys. I què ha passat? Que a les universitats el PAS ha anat baixant, baixant, baixant, vull dir que... Jo crec que no és un element del 100 per cent, però sí que aquesta taxa de reposició ha afectat moltíssim l'Administració.

I, finalment, també li voldria dir al company dels comuns que, clar, no em val ara citar l'informe de Comissions Obreres, i a l'anterior compareixença, quan hi havia un informe de Comissions Obreres que era crític amb un procés de selecció d'un ajuntament, no?, llavors no citar-lo. (*Veus de fons.*) No, però vinc a dir que si citem Comissions Obreres en els informes, que jo me'ls llegeixo tots –i crec que són importants, perquè fan la seva tasca–..., però els citarem també sempre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per respondre a les preguntes, té la paraula la senyora Pilar Sorribas.

La directora general de Funció Pública

Moltes gràcies. Bé, només reiterar, doncs, perquè aquí s'hi ha insistit –un calendari, un calendari–, que efectivament hem de presentar un calendari i el presentem demà; no en la pròxima compareixença, no: demà en la mesa general de negociació, que és on l'hem de presentar. I, per tant, doncs, segurament demà vostès en tindran coneixement perquè la premsa se'n farà ressò, no?

A veure, m'estendria molt, i m'ha dit el president que dispo de molt poc temps. Explicar, doncs, que tot el que són els processos d'estabilització i consolidació de plantilles, que vol dir les trenta mil places, són taxes addicionals. Això..., si es llegeixen la Llei de pressupostos de l'Estat, explica exactament d'on surten aquests números. Va més enllà del que és..., és una taxa addicional de reposició que ens ha permès, doncs, arribar a aquesta xifra realment elevada que ens permetrà reduir els índexs de temporalitat d'una manera molt acusada, no?

La senyora Romero parlava de que prioritzem en els pressupostos. El que fem demà en la mesa general és negociar el calendari per incorporar-lo en la futura llei de pressupostos. Per tant, és allà on hem de prioritzar. Efectivament, és la negociació dels pressupostos, el que va demà a la mesa.

Tot el tema que em comentaven de les declaracions del conseller, que què em sembla que se supediti al que marca, doncs, la normativa bàsica estatal. Bé, doncs no m'agrada. Evidentment, no m'agrada en absolut, que ens hi haguem de supeditar, però la disposició addicional quaranta-unena de la Llei de pressupostos de l'Estat, que té caràcter bàsic, malauradament supedita el retorn de les pagues i d'altres drets al compliment de l'objectiu de la despesa, no? I això és així, i només falta que es llegeixin la disposició addicional 41. La tinc aquí; si després la volen, els la puc facilitar, no?

I, en qualsevol cas, doncs, també parlaven que de sistemes de consolidació n'hi han d'altres que el que són les ofertes d'ocupació pública. Doncs jo crec que, contràriament al que vostè diu, tot empleat públic sap que l'accés a la condició de fun-

cionari laboral fix es fa en base als principis d'igualtat, mèrit i capacitat. I això es fa mitjançant convocatòries públiques i convocatòries que estan supeditades, doncs, a la taxa de reposició d'efectius.

I penso que amb això, doncs, ja donaria per finalitzada la meva intervenció. Els agraeixo les seves propostes i estic a la seva disposició.

El president

Gràcies, senyora Sorribas, directora general de Funció Pública, i senyora Annabel Marcos, secretària de Funció Pública.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de vuit del vespre i sis minuts.